

Mesih - Tanrı'nın Gizemi

Randolph Dunn

Giriş

Tanrı insanı kendi benzerliğinde, kendi suretinde ve kendi doğasında yarattı. günahsız, salih bir insan. Adam, Şeytan'ın yalanını dinleyerek Tanrı'ya itaatsizlik etmeyi seçti ve böylece doğru bir kişi olmayı bıraktı ve yaratıcısı Tanrı ile olan yakın ilişkisini bozdu. Ancak Tanrı'nın, insanı orijinal durumuna ve KENDİSİ ile olan ilişkisine geri döndürmek için bir planı vardı.

Binlerce yıl sonra Tanrı, planını (Gizem) Pavlus'a açıkladı. "...size Tanrı'nın sözünü bütünüyle sunmak için; çağlar ve nesiller boyunca gizli tutulan, ama şimdi Rabbin halkına açıklanan gizemi. Tanrı, yücelik umudu olan içinizdeki Mesih olan bu gizemin görkemli zenginliklerini uluslar arasında onlara duyurmayı seçti." (Koloseliler 1:26-27)

Tanrı, İbrahim'e verdiği, onun aracılığıyla tüm insanların kutsanacağı vaadi ile başlayarak, "Kendi gizemini" yavaş yavaş açıklamaya başladı. Daha sonra Yakup'un soyundan gelen Davut'a şunları söyledi; "Evin ve krallığın sonsuza kadar önümde kalacak." (2 Samuel 7:16)

Davut'un soyundan gelen İsa, Kutsal Ruh'un eylemiyle doğdu. O, iyileşmeyi mümkün kılmak için gerekli olan tek "kefaret kurbanı" olarak günahsız yaşamını Tanrı'ya sundu. Tanrı, Kendisini mezardan kaldırarak ve böylece insanı Şeytan'ın egemenliğinden kurtararak sunusunu kabul etti. İsa'nın bu kurbanı, Tanrı'nın Şeytan'a, günaha ve ölüme karşı zafer kazanma planı, "gizemi" idi.

Günahların bağışlanması ilk olarak Pentekost Günü'nde, Mesih'in tövbe etme ve O'nun ölümüne gömülerek (vaftiz edilerek) ve Tanrı'nın Krallığında yeni bir yaratım için diriliş yoluyla bağışlanma dileme çağrısını kabul eden herkese sunuldu. Bu bağışlanma teklifi, BUGÜN İsa'nın Müjde mesajını, Tanrı'nın Gizemini duyan ve kabul eden herkese açıktır.

Bölüm 1

Patriklere Vaatler

İnsanın Yaratılışı

"Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı. Artık dünya şekilsiz ve boştu, derinliklerin yüzeyinde karanlık vardı ve Tanrı'nın Ruhü suların üzerinde geziniyordu. Ve Tanrı, 'Işık olsun' dedi ve ışık oldu."(Yaratılış 1:1-3)

Yuhanna 1:1-3 şunu belirtir: "Başlangıçta Söz vardı, Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Başlangıçta Tanrı'nın yanında idi. Her şey onun aracılığıyla var oldu; o olmadan yapılan hiçbir şey yapılmadı."

Yorum:İnsanın başlangıç hakkında bildiği tek şey, Tanrı'nın ona neyi açıklamayı seçtiğidir. "Bilgili adamların" teorileri kanıtlanmamıştır, çoğu zaman ortaya çıkanların tersidir ve birçoğu diğer "bilgili adamların" inançları ve teorileriyle çelişir.

Yaratılış 1:26-27'de kayıtlı yaratılışın son günü şöyledir: "Sonra Tanrı dedi: 'İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yapaalım ve denizdeki balıklara ve havadaki kuşlara egemen olsun. hayvanların, tüm dünyanın ve yeryüzünde yaşayan tüm canlıların üzerinde.' Yani Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı."

Yorum:İnsan, Tanrı'nın benzerliğinde, O'nun benzeyişinde yaratıldığı için, bu yaratım O'nun tüm diğer yaratımlarından farklıydı. İnsan, Tanrı'nın tam bir kopyası değildir. İnsan etten ve kandan yaratılmışken, Tanrı ruhtur.

Adem ve Havva

Tanrı, Adem ve Havva'yı yarattıklarının geri kalanının ortasına, onlara hükmetmeleri ve üzerinde egemenlik kurmaları için koydu. Adem'e bu işi yapmasını ve onunla ilgilenmesini söyledi. "Ve RAB Tanrı adama şöyle buyurdu: 'Bahçedeki her ağacın meyvesinden yemekte özgürsün; fakat iyiyile kötüyü bilme ağacından yemeyeceksin; çünkü ondan yersen mutlaka ölürsün.'" (Yaratılış 2:16-17)

Yorum:Allah insana seçme yeteneği vermiştir. Ona bahçeyle ilgilenmesi ve iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yememesi söylendi. Onlar aynı zamanda kendi türlerine göre yeryüzünü yeniden doldurmalıydılar. Bu nedenle Adem'in itaat etme ya da itaat etmeme seçeneği vardı.

Şeytan, Havva'yı ayartmak için yılan şekline büründü. "Kadın, ağacın meyvesinin yenilebilir, göze hoş gelen, aynı zamanda bilgelik kazanmaya da uygun olduğunu görünce biraz alıp yedi. Yanındaki kocasına da biraz verdi, o da yedi." (Yaratılış 3:6)

Yorum:Ayartılma süreci: - "Herkes, kendi kötü arzusu tarafından sürüklenip ayartıldığında ayartılır. Sonra arzu hamile kaldıktan sonra günah doğurur; ve günah olgunlaştığında ölüm doğurur." (Yakup 1:14-15)

Günahın Sonuçları Vardır

Havva'ya göre meyve göze hoş geliyordu ve onu bilge kılmak için arzu edilirdi ancak itaatsizliğin sonuçları vardır ve bazı durumlarda günah, kişi Tanrı'yla yüzleştğinde yargılanıncaya kadar ortaya çıkmayabilir. Bu durumda sonuç hemen ortaya çıktı. Cennetten alınıp meşakkat ve acı diyarına götürüldüler. Tanrı yılanı şöyle dedi: 'Bunu yaptığın için bütün büyükbaş hayvanlardan ve bütün yabani hayvanlardan daha lanetlisin! Karnınızın üzerinde sürünecek ve hayatınızın her günü toprak yiyeceksiniz. Ve seninle kadın arasına, ve senin zürriyetinle onun zürriyeti arasına düşmanlık koyacağım; o senin kafanı ezecek, sen de onun topuğuna vuracaksın.' Kadına, 'Çocuk

doğurma sancılarını çok artıracam; acıyla çocuk doğuracaksın. Arzun kocana yönelik olacak ve o seni yönetecek.' Adem'e şöyle dedi: 'Karının sözünü dinlediğin ve sana 'Ondan yemeyeceksin' dediğim ağaçtan yediğin için, 'Senin yüzünden toprak lanetli oldu; 'Hayatınızın her günü acı dolu bir emekle ondan yiyeceksiniz. Sizin için dikenler ve deve dikenleri üretecek ve kırdaki bitkileri yiyeceksiniz. Alnınızın teri ile, oradan alındığınız için toprağa dönüncüye kadar yemeğinizi yiyeceksiniz; çünkü topraksın ve toprağa döneceksin.'" (Yaratılış 3:14-19)

Yorum:Bu günahla hem Adem hem de Havva Tanrı'dan ayrılmış ve O'na kavuşmaya muhtaç olmuşlardır. Bu uzlaşma, onların itaatsizlik günahı için mükemmel bir kurban gerektirecektir. Görünüşe göre bu mükemmel kurban, Tanrı'nın, onların ve gelecek diğer tüm günahların kefareti kurbanı olmak üzere insan haline gelmesine bir göndermedir.

Kabil ve Habil

İbraniler 11:4'te Habil'in Tanrı'ya sunusunun iman yoluyla olduğunu okuyoruz. Artık iman eylemleri bilgiye ve sevgiye dayanmaktadır. Yani Habil'in eylemi ve tutumu Tanrı'yı memnun ederken, Kayın'inki memnun etmedi. Tanrı, Kayın'in sunusu hakkında şöyle dedi: "Doğru olanı yaparsan, kabul edilmeyecek misin? Ama eğer doğru olanı yapmazsan, günah kapında pusuya yatmış demektir; o sana sahip olmayı arzuluyor ama sen ona hakim olmalısın." (Yaratılış 4:7)

Yorum:Belki de Kabil'in teklif ettiği şey ya da tutumu kabul edilemezdi ya da her ikisi de. Elindekinin en iyisini teklif etmemiş olabilir, izin verilmeyen bir şey teklif etmiş olabilir ya da tam olarak gerekli olanı teklif etmiş olabilir, ancak görev gereği veya sevgiden dolayı değil emirle teklif edilmiş olabilir. Durum ne olursa olsun Tanrı memnun değildi ve Kabil bunun nedenini biliyordu. Bu davranışının sonucu olarak toprak ona meyve vermez ve huzursuz bir gezgin haline gelir.

Yorum:Adem ile Havva'nın en büyük acısı Kabil'in Habil'i öldürmesi olmuş olabilir. Kabil'in kalbi saf ve tanrısal olmadığı için cinayetten önce günah mevcuttu. Kabil bir gezgin olarak oradan ayrıldığında acıları artmış olmalı. (Yaratılış 6: 1-3, 5-8)

Nuh

"İman sayesinde Nuh, henüz görülmemiş şeyler hakkında uyarıldığında, ailesini kurtarmak için kutsal korkuyla bir gemi inşa etti. İmanıyla dünyayı mahkûm etti ve imanla gelen doğruluğun mirasçısı oldu."(İbraniler 11:7)

Tanrı, Nuh'a, doğru insanları yaklaşan tufanda yok olmaktan kurtarmak için ne yapması gerektiğini söyledi. Hiç şüphe yok ki bu talimatlar alışılmadık ama çok açık görünüyordu. Hatta Nuh, yalnızca

tek bir tür ağaçtan yapılmış, bu kadar uzun, geniş ve yüksek, tek pencere ve kapısı olan bir teknenin kendisini ve ailesini nasıl kurtarabileceğini bile sorgulamış olabilir. Ancak, başkalarını asi ve günahkar yaşam tarzlarının sonuçları konusunda uyarmak için hemen inşaat yapmaya başladı. Gemi tamamlandıktan sonra Nuh ve ailesi gemiye bindi ve Tanrı, hava soluyan hayvanların gemiye gelmesini sağladı. Tanrı kapıyı kapattıktan sonra, yeryüzünü sular altında bırakmak için derinlerin çeşmelerini ve göklerin pencerelerini açtı. Günler ve aylar sonra sular çekildi. Daha sonra Nuh, ailesi ve hayvanlar gemiden çıktılar.

Nuh hemen bir sunak inşa etti, bir kurban sundu ve Tanrı'ya tapındı. Bu sunu Tanrı'yı memnun etti "Rab hoş kokuyu kokladı ve yüreğine şöyle dedi: 'Çocukluğundan beri yüreğinin her eğilimi kötü olsa bile, insan yüzünden bir daha asla toprağı lanetlemeyeceğim. Bir daha asla yaptığım gibi tüm canlıları yok etmeyeceğim. Dünya var oldukça, ekim ve hasat, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gündüz ve gece asla sona ermeyecektir.'" (Yaratılış 8:21-22) Tanrı, insana başka talimatlar da verdi.

- *"Yaşayan ve hareket eden her şey sizin için yiyecek olacak*
- *Tıpkı sana yeşil bitkileri verdiğim gibi, şimdi de sana her şeyi veriyorum.*
- *Ancak içinde can damarı bulunan etleri yememelisiniz.*
- *Canın için mutlaka hesap soracağım. yapacağım*

Her hayvandan bir hesap isteyin. Ve her insandan, hemcinsinin hayatının da hesabını soracağım.

- *Her kim insan kanı dökerse, onun kanı insan tarafından dökülecektir; çünkü Tanrı insanı Tanrı'nın benzerliğinde yarattı.*
- *Size gelince, bereketli olun ve çoğalın; Yeryüzünde çoğalın ve çoğalın."*(Yaratılış 9:3-7)

"Ayrıca, Tanrı bilgisini saklamaya değer bulmadıkları için Tanrı onları, yapılmaması gerekeni yapmaları için ahlaksız bir akla teslim etti. Her türlü kötülükle, kötülükle, açgözlülükle, ahlaksızlıkla doldular. Kıskançlık, cinayet, çekişme, hile ve kötülükle doludurlar. Onlar dedikoducu, iftiracı, Allah'tan nefret eden, küstah, kibirli ve övüngendirler; kötülük yapmanın yollarını icat ediyorlar; ebeveynlerine itaatsizlik ediyorlar; onlar duygusuzdur, inançsızdır, kalpsizdir, acımasızdır. Allah'ın bu gibi şeyleri yapanların ölümü hak ettiğine dair hükmünü bilmelerine rağmen, bunları yapmaya devam etmekle kalmayıp, uygulayanları da onaylamaktadırlar."(Romalılar 1:28-32)

Yorum:Nuh'un zamanı, 1. yüzyıl ve bugünkü durum arasındaki paralelliğe dikkat edin:

- a. İnsanlar günahkardı ve biz de günahkarız – Romalılar 3:23 "çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı."

- b. Onlar ölmek üzereydi, biz de ölebiliriz – Yuhanna 8:24a “Sana günahların içinde öleceğini söylemişim.”
- c. Nuh'a doğruları kurtarmak için ne yapması gerektiği söylendi ve biz de öyle - Yuhanna 8:24b "Eğer benim (İsa'nın) (Tanrı'nın Oğlu Mesih) olduğuma inanmıyorsan, gerçekten günahların içinde öleceksin."
- d. Nuh'un zamanındaki tüm insanların bir seçim yapması gerekiyordu ve bizim de bir seçimimiz var – 2 Korintliler 6:2b “Size söylüyorum, şimdi Tanrı'nın lütfunun zamanıdır, şimdi kurtuluş günüdür.”

Yorum:İncil'in ilk kitabının yalnızca altı bölümünde, insanların Tanrı'nın emirlerine itaatsizlik edip onları kendi arzularının yerine koyduğu üç durumu gördük; Biri göze hoş geldiği için ve onları bilge kılmak için arzu edilen bir şey olduğu için itaatsizlik etti, biri Allah'ın hoşuna gitmeyen bir sunu, ibadet sunarak itaatsizlik etti, bir grup da akıllarındaki düşünce ve niyet yanlış olduğu için itaatsizlik etti. sürekli kötülük. Tanrı her durumda hoşnutsuzdu, onların eylemlerini Kendi standardına ve Sözüne aykırı olarak değerlendiriyordu. Onların yaratıcısı olan adil bir Tanrı, onların eylemleri için uygun gördüğü sonuçları belirledi.

Sorular

1. Günah, kişinin kötü arzularına boyun eğmesiyle mi oluşur?
Doğru yanlış ___
2. Tanrı'nın Kabil'e "eğer doğru olanı yaparsan" ifadesi, Kabil'in Tanrı'ya ne tür teklif(ler)in arzu ettiğini bildiği konusunda şüpheyeye yer bırakmıyor.
Doğru yanlış ___
3. Nuh'un Tanrı'ya olan inancı, davranışlarıyla ortaya çıktı.
Doğru yanlış ___
4. Tanrı, Kendisinin bilgisini muhafaza etmeyen insanlara,
 - a. ___ Ahlaksız bir zihne sahip olmak
 - b. ___ Kötülükle dolu ol
 - c. ___ İftiracı, küstah ve kibirli olun
 - d. ___ Sadakatsiz, kalpsiz ve acımasız ol
 - e. ___ Yukarıdakilerin hepsi
5. Nuh'un zamanındaki tüm insanlar kötü bir şekilde yaşamaya devam etmeyi seçtiler.
Doğru yanlış ___

Bölüm 2

Vadedilen Mesih'i Arıyoruz

Tanrı'nın Vaadi

Terah, Abram'ın babası oldu. Yetişkin olduktan sonra Tanrı Avram'a bir söz verdi. "RAB Avram'a şöyle demişti: 'Ülkeni, halkını, babanın evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git. Sizi büyük bir ulus yapacağım ve sizi kutsayacağım; Adını yücelteceğim, bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacağım, seni lanetleyeni de lanetleyeceğim; Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığınla kutsanacak.'" (Yaratılış 12:1-3) Tanrı, Avram'la antlaşmasını yaptığında, Avram'ın adını İbrahim olarak değiştirdi. Bunun üzerine İbrahim evini terk edip Kenan'a gitti.

Yorum:"İman sayesinde, yabancı bir ülkedeki bir yabancı gibi, vaat edilen topraklarda evini kurdu; Kendisiyle birlikte aynı vaadin mirasçıları olan İshak ve Yakup gibi o da çadırlarda yaşıyordu. Çünkü o, mimarı ve yapıcısı Allah olan, temelleri sağlam olan şehri sabırsızlıkla bekliyordu." (İbraniler 11:9-10) İsrail'in bir millet haline gelmesi için 400 yıldan fazla zaman geçmesi gerekeceğinden, Tanrı'nın İbrahim'e vaadinin tek bir millete değil, tüm insanlığa yönelik olduğu açık olmalıdır..

İbrahim ve karısı Sara, Tanrı'nın birçok torun sahibi olacaklarına söz vermesine rağmen çocuksuzdu. Tanrı'nın bir oğul vaadini yerine getirmesi konusunda sabırsızlandılar. İnsan mantığını kullanarak meseleyi kendi ellerine aldılar. Onların sabırsız davranışları daha sonra İbrahim'in Sara'nın hizmetçisinden olan ilk oğlu İsmail'in torunları ile İbrahim ve Sara'nın vaat edilen oğlu İshak'ın torunları arasında büyük çatışmalara neden oldu. Tanrı, İbrahim ve Sara'nın çocuk sahibi olması fiziksel olarak imkansız hale gelinceye kadar bekledi; böylece bir çocuk sahibi olduklarında bunun, Tanrı'nın vaadinin ve onların imanının doğrudan bir sonucu olduğuna şüphe kalmayacaktı. (İbraniler 11:11-12)

İbrahim birçok ulusun babası oldu ve sadıkların babası olarak tanındı, ancak günahsız değildi. Birden fazla kez yalan söyledi. Allah'ın huzuruna çıktığında tövbe etti ve O'na olan inancını ve güvenini verdi. İtaatkar sadıkları kurtarmak için bir kurtarıcı, İbrahim, İshak ve Yakup'un torunları aracılığıyla dünyaya gelecekti.

"Abram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek şöyle dedi: 'Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım; önümden yürü ve suçsuz ol. Sizinle benim aramdaki antlaşmayı pekiştireceğim ve sayınızı büyük ölçüde artıracam.'" (Yaratılış 17:1-2)

Yorum:Anlaşma, İbrahim'in Tanrı'nın tüm erkekleri sünnet etme emrine itaat etmesiyle mühürlendi. Bu, Kanunun Musa'ya verilmesinden yüzlerce yıl önceydi. Yaklaşık bir yıl sonra İshak doğdu ve İbrahim, antlaşma uyarınca onu sekizinci günde sünnet etti.

Daha sonra İshak büyüyünce, Tanrı İbrahim'e İshak'ı yakmalık sunu kurbanı olarak sunmasını emretti. Bu İbrahim'in imanının bir sınavıydı. İbrahim, kendisinin ve Sara'nın bir oğul sahibi

olmasının fiziksel olarak imkansız olduğu bir zamanda Tanrı'nın ona İshak'ı vermesi nedeniyle, vaadini yerine getirmek için İshak'ı ölümden geri getirebileceğini düşündü.

Tanrı ile İbrahim arasındaki bu ilişkide bu kadar önemli olan şey nedir? Her şeyden önce Tanrı sadık itaati gerektirir. İbrahim'in imanı aracılığıyla, Tanrı'nın, insanın Kendisiyle barışması için bir yol sağlama vaadi başlatıldı; bu, Tanrı'nın gizeminin bir ipucuydu. Bu, yıllar sonra Nasıralı İsa'nın tam bir itaatkar sadakatle kendisini insanın günahlarının kefareti olarak sunacağı zamana kadar gerçekleşmeyecekti. İsa, Davut aracılığıyla İshak'ın soyundan geldiğinden, antlaşma ilk doğan İsmail değil, vaat edilen oğul İshak aracılığıyla sürdürülecekti.

İbrahim aracılığıyla yeryüzündeki tüm halkların kutsanacağı Tanrı'nın vaadiydi. Bu nedenle insanlığın uzlaşma sağlanması mümkün değildir. Bu, İsa'ya, Mesih'e, O'nun Sözü'ne, Uzlaşma Mesajına yönelik bir söz ve tutum, iman ve itaat meselesidir. Tanrı'nın sadık ve itaatkârları kutsayıp asi ve itaatsizleri mirastan mahrum bırakması bu kadar şaşırtıcı olmasa gerek.

Büyük Günah

İbrahim'in çobanları ile yeğeni Lut arasında yaşanan sorunlar nedeniyle İbrahim, Lut'un kendi topraklarını seçmesine izin verdi ve İbrahim başka bir bölgeyi alacaktı. Lut, Sodom şehrinin yakınındaki daha iyi bölgeyi seçti. "Ve RAB şöyle dedi: 'Sodom ve Gomorra'ya karşı feryat büyük olduğundan ve günahları çok ağır olduğundan, şimdi aşağıya ineceğim ve bana gelen feryadı tam olarak yerine getirip getirmediğinizi göreğim; yoksa bileğim.'" (Yaratılış 18:20-21)

Tanrı, Sodom'u yok etmek için melekler göndermeden önce, orada yaşayan doğru insanlar yüzünden Sodom'u kurtarmak için Tanrı'ya yalvaran İbrahim'e planlarını açıkladı. Ama çok az kişi vardı. Böylece Tanrı'nın insan biçimindeki melekleri akşam Sodom şehrine girerken göründüler. Lût bu ziyaretçileri görünce, kendi koruması altında evine girmeleri konusunda ısrar etti.

Sodom'un kötülüğü şurada açıkça görülmektedir; "Onlar yatmadan önce şehrin erkekleri, Sodom erkekleri, yaşlı ve genç, her mahalleden bütün halk evin etrafını sardı. Ve Lut'a seslenip ona dediler: 'Bu gece sana gelen adamlar nerede? Onları bize çıkar ki, onları dünyevi olarak bilelim.' Bunun üzerine Lût kapı aralığından yanlarına çıktı, kapıyı arkasından kapattı ve şöyle dedi: "Lütfen kardeşlerim, böyle kötülük yapmayın! 'Bakın, benim hiç erkek tanımayan iki kızım var; lütfen izin verin. onları sana getireğim, sen de onlara istediğini yapabilirsin; ancak bu adamlara hiçbir şey yapma, çünkü onların benim çatımın gölgesi altına gelmelerinin nedeni budur.' Ve dediler ki, 'Geri çekilin!' Sonra dediler ki, 'Bu, burada kalmak için geldi ve hâlâ hakimlik yapıyor; şimdi biz onlardan daha beterini seninle yapacağız.' Bunun üzerine Lût'a şiddetle saldırdılar ve kapıyı kırmak için yaklaştılar. Fakat melekler ellerini uzatıp Lût'u da kendileriyle birlikte evin içine çektiler ve kapıyı kapattılar. (Yaratılış 19:4-10)

Melekler Lût'a görevlerinin amacını şöyle açıkladılar: "Sabah sökünce, melekler Lût'u acele etmeye teşvik ederek şöyle dediler: 'Kalk, karını ve buradaki iki kızını al, yoksa şehrin azabıyla yok olup gidersin. .'” ... “'Acele edin, oradan kaçın. Çünkü sen oraya varıncaya kadar hiçbir şey yapamam.' Lut, Zoar'a girdiğinde güneş dünya üzerinde doğmuştu. Bunun üzerine RAB Sodom ve Gomora üzerine göklerden kükürt ve ateş yağdırdı. Böylece o şehirleri, tüm ovayı, şehirlerde yaşayanların hepsini ve toprakta yetişenleri yerle bir etti.” (Yaratılış 19:15, 23-25)

Tanrı, itaatsizlikleri nedeniyle Adem ve Havva'yı Aden Bahçesi'nden uzaklaştırdı. Tanrı, Nuh, ailesi ve seçilmiş hayvanlar dışında, insanın kötülüğü ve yüreğinin kötü niyeti nedeniyle tüm insanları suyla yok etti. Sonra ağır kötülüklerden dolayı Sodom'u ateşle yok etti. İtaatsizliğin ve kötülüğün Allah'ın hoş görmediği ve bunları yapanların da, kötülüklerinden dönüp Allah'ın iradesine uymadıkları sürece helak olacakları açık olmalıdır.

Kölelik

Tanrı, İbrahim'i Keldanilerin Ur kentinde yaşarken uzak bir ülkeye gitmeye çağırdı. Ev diyebileceği bir yeri yoktu; sadece torunlarının bir gün bir yuva sahibi olacağına dair bir söz. İbrahim'in torunları eninde sonunda Mısırlılar tarafından köleleştirilecekti. Tanrı, İsrailoğullarını Musa aracılığıyla kölelikten kurtarıp, mirasları olan ülkeye, İbrahim'in dolaştığı ülkeye gitmelerini sağladı.

Yorum:Bu, günahın kölesi olan kötülüğün ortasında burada, yeryüzünde kısa süre kalmamıza çok benzer. Eğer insan, O'nun emirlerine itaat ederek ve O'na sadık kalarak Mesih'e güvenirse, Tanrı, Mesih aracılığıyla insanı günahın köleliğinden Cennetteki bir eve kurtaracaktır.

İsrail Çocuklarının o uzak ülkeye, Mısır'a olan yolculuğu, Yakup'un oğullarının, küçük erkek kardeşi Yusuf'a karşı, onu İbrahim'in ilk oğlu İsmail'in torunları olan İsmaililerden oluşan bir gruba sattıkları korkakça bir davranışla başladı. Onu sıradan bir köle olarak sattılar ve sonra Yakup'u aldatarak Yusuf'un vahşi bir hayvan tarafından öldürüldüğüne inandırdılar. Yusuf Tanrı'ya sadık kaldı ve Tanrı, İbrahim'in soyundan güçlü bir ulus yaratma planında onu kullandı. Bu millet, Yüce Allah'tan ziyade insan yapımı tanrılara tapan bir milletin yıllar süren esaretinden sonra ortaya çıkacaktı.

Yorum:Tanrı'nın halkı olduklarını iddia eden insanlar, Yusuf'un yaptığı gibi O'nun kendilerini kullanmasına izin veriyorlar mı?

Mısır'da dört yüz yıl kadar kaldıktan sonra Musa doğdu. Firavun tüm İbrani çocukların öldürülmesini emretti. "Musa'nın anne babası iman sayesinde onu doğduktan sonra üç ay boyunca sakladılar; çünkü onun sıradan bir çocuk olmadığını gördüler ve kralın fermanından korkmadılar." (İbraniler 11:23)

Musa, Firavun'un kendisine şefkat duyan kızı tarafından bulunmuştur. Musa'nın kız kardeşi annesini çağırdı ve "Firavun'un kızı ona şöyle dedi: 'Bu bebeği al ve benim için emzir, ben de sana parasını vereceğim.' Bunun üzerine kadın bebeği alıp emzirdi. Çocuk büyüyünce onu Firavun'un kızının yanına götürdü ve o da onun oğlu oldu. 'Onu sudan çıkardım' diyerek ona Musa adını verdi" (Çıkış 2:9-10).

"İman sayesinde Musa büyüdüğünde Firavun'un kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti. Kısa bir süreliğine günahın zevkini tatmak yerine, Tanrı'nın halkıyla birlikte kötü muameleye maruz kalmayı tercih etti. Mesih'in uğruna utanç duymayı Mısır'ın hazinelerinden daha değerli görüyordu çünkü ödülünü dört gözle bekliyordu. Kralın öfkesinden korkmadan, imanla Mısır'dan ayrıldı; sebat etti çünkü görünmez olanı gördü."(İbraniler 11:24-27)

Yorum:Kırk yıl boyunca Mısırlıların tüm yöntemleri konusunda eğitildikten sonra Tanrı, Musa'yı bir kırk yıl daha çoban olarak eğitti ve onu İbrahim'in soyunu köleliğin esaretinden uzun zaman önce İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vaat edilen topraklara yönlendirmeye çağırılmadan önce.

Bu eski kölelerin inanç ve itaat eksikliği nedeniyle, itaat etmeye ve vaat edilen toprakları sahiplenmeye hazır olmaları kırk yıl sürdü. Bu topraklar onlara Tanrı'nın lütfuyla verilmiş olmasına rağmen, burada yaşamak için Tanrı'nın düşmanlarıyla savaşmak zorunda kaldılar.

Yorum:Bugün insanlık günahın esareti altındadır. Tanrı'nın lütfuyla (Oğlu'nun armağanı), Mesih'in kanı aracılığıyla günahın esaretinden kurtulabiliriz. Tanrı'nın düşmanlarıyla daima savaşırken, vaat edilen topraklarımız olan Cennet'e ulaşmamız için sürekli itaat ve sadakat gerekir.

Kurtuluş

Musa'nın annesi uygun bir zamanda Musa'yı Firavun'un kızının yanına götürdü. "Musa, Mısırlıların tüm bilgeliği konusunda eğitimliydi ve konuşma ve eylemde güçlüydü. Musa kırk yaşına geldiğinde İsrailoğullarını ziyaret etmeye karar verdi. Onlardan birinin bir Mısırlı tarafından kötü muameleye maruz kaldığını görünce onun savunmasına gitti ve Mısırlıyı öldürerek onun intikamını aldı. Musa kendi halkının, Tanrı'nın kendisini kurtarmak için kendisini kullandığını anlayacağını sanıyordu ama onlar bunu yapmadılar." (Elçilerin İşleri 7:22-25)

Yorum:"Düşündüm" bir sürü soruna neden olabilir. Tanrı'nın yollarımızı yönlendirmesine izin vermek yerine.

Musa, aceleci davranışından kaynaklanan korkuyla Firavun'dan kaçarak Midyan ülkesine gitti. Kırk yıl boyunca bir çoban olarak kendini alçalttı; bundan sonra Tanrı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un torunlarını günaha köleliğimizin sembolü olan fiziksel köleliğin esaretinden kurtarması için ona hazırды. Tanrı, Firavun'a ve Mısırlılara, yıkım yerine itaati seçmeleri için on fırsat verdi. Firavun, Tanrı'nın gücünün farkında gibi görünüyordu, ancak her geçen fırsatta reddetmesi onun için daha

kolay hale geliyordu. İlk oğlunun ölümünden sonra İsrailoğullarına gitmelerini söyledi. Ancak fikrini değiştirdi ve onları köleliğe geri döndürmek için onların peşine düştü.

İsraililer, Kızıldeniz'de Tanrı'ya itaat etmek ya da köleliğe dönmek arasında bir seçim yapmak zorunda kaldılar. Firavun ve ordusunun denizin sularına gömüldüğü yer de oradaydı. Diğer tarafta kölelikten kurtulmuş yeni bir ulus ortaya çıktı.

Yorum:Kızıldeniz'de Firavun, Musa gibi ordusunu denizde yönetebileceğini düşünüyordu. Bu aynı zamanda günahtan kaçışımız gibidir. Mesih'in çarmihında, yeni bir yaratılış olarak ortaya çıkması için günahkar efendimizi vaftiz sularına gömmek istiyorsak bir karar vermeliyiz. Pavlus Romalılar 6:3-7'de şunları söyledi: "Ya da Mesih İsa'ya vaftiz edilen hepimizin, O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmiyor musunuz? Bu nedenle, Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih'in ölümden dirildiği gibi, biz de yeni bir yaşam yaşayabilelim diye, vaftiz yoluyla biz de O'nunla birlikte ölüme gömüldük. Ölümünde bu şekilde O'nunla birleştiyse, dirilişinde de mutlaka O'nunla birleşeceğiz. Çünkü biliyoruz ki, günahın bedeni ortadan kaldırılın, artık günahın kölesi olmayalım diye, eski benliğimizin de O'nunla birlikte çarmıha gerildiğini biliyoruz; çünkü ölen herkes günahtan kurtulmuştur."

İsrailoğullarının imanları zayıf olduğundan vaat edilen topraklar olan Kenan'a hemen girmediler. Allah'a güvenen Yeşu ve Kaleb'in haberini reddettiler. Sonuç olarak İsrailoğulları, vaat edilen toprakların yakınında, çölde kırk yıl boyunca dolaştılar ve Vaat Edilen Topraklara asla girmediler. Yirmi yaşın üzerindeki tüm erkekler (Joshua ve Caleb hariç) ölünceye kadar Vaat Edilmiş Topraklara girmelerine izin verilmeyecekti. Tanrı, Musa'nın İsrail'e Kenan'a girmesini ya da oraya gitmesini yasakladı. Bunun yerine onlara liderlik üzere Musa'nın sadık yardımcısı Yeşu seçildi. Tanrı'ya iman edip O'na itaat ettikten sonra Vaat Edilen Topraklara girmelerine izin verildi.

Yorum:Burada, dünyada dolaşırken, barışmak ve Cennetteki Vaat Edilen Topraklarımıza girebilmek için Tanrı'ya da sadakatle itaat etmeliyiz. Firavun gibi kaç kişi yolculuklarına Tanrı olmadan devam edebileceklerini düşünüyordu?

Taş Ahit Tabloları

Tanrı, binlerce köleyi İbrahim'e yıllar önce vaat edilen topraklara yönlendiren, en önde gelen varlık olan İsrailoğullarına birçok bereket mucizesi gerçekleştirdi.

İsrailoğulları Mısır'dan ayrıldıktan üç ay sonra ve Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözden yaklaşık dört yüz yıl sonra Sina'da kamp kurdular. Burada Tanrı görüldü ve Musa'ya emirlerini ilettiler. "Rab Musa'ya, 'Dağda yanıma gel ve burada kal' dedi, ben de sana taş tabletleri, öğretilmesi için yazdığım yasa ve emirleri vereceğim.'" (Çıkış 24:12) Biz bunlardan On Emir olarak söz edin ve aşağıda listelenmiştir.

1. *"Benden başka tanrın olmayacak.*

2. *“Kendine yukarıda gökte olanın, aşağıda yerde olanın ya da yer altı sularındaki herhangi bir şeyin biçiminde bir put yapmayacaksın. Onlara eğilmeyecek ve onlara tapmayacaksın; Çünkü ben, Tanrınız Rab, benden nefret edenlerin babalarının günahlarından dolayı çocukları üçüncü ve dördüncü kuşaklara kadar cezalandıran, fakat beni seven ve emirlerimi yerine getiren bin nesile sevgi gösteren kıskanç bir Tanrırım. .:*
3. *“Tanrınız RAB'bin adını kötüye kullanmayacaksınız; çünkü Rab, adını kötüye kullanan hiç kimseyi suçsuz tutmayacaktır.*
4. *“Şabat gününü kutsal tutarak anımsayın. Altı gün çalışacak ve tüm işinizi yapacaksınız; ancak yedinci gün, Tanrınız RAB için Şabat Günüdür. Ne siz, ne oğlunuz, ne kızınız, ne köleniz, ne cariyeniz, ne hayvanlarınız, ne de kapılarınızdaki yabancı bu konuda hiçbir iş yapmayacaksınız. Çünkü RAB göğü, yeri, denizi ve içlerinde olanların hepsini altı günde yarattı, ama yedinci gün dinlendi. Bu nedenle RAB Şabat gününü kutsal ve onu kutsal kıldı.*
5. *“Annene babana saygı göster ki, Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede uzun süre yaşayasın.*
6. *“Öldürmeyeceksin.*
7. *“Aldatmamalısın.*
8. *“Çalmayacaksın.*
9. *“Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.*
10. *“Komşunun evine göz dikmeyeceksin. Komşunun karısına, ya da kölesine ya da cariyesine, öküzüne ya da eşeğine ya da komşuna ait hiçbir şeye tamah etmeyeceksin.”(Çıkış 20:3-17)*

“Sözleşme” için yorumlara başlayın:

Emirleri tekrar okuyun ve bunların kanunlar, kurallar, düzenlemeler, yapılması gerekenler ve yapılmaması gerekenler olduğuna dikkat edin. Herhangi bir bağışlanma ya da inanç beyanı buldunuz mu? HAYIR! Bu antlaşma, insanı Mesih'e getirmek ve günahın farkına varmasını sağlamak için tasarlandı. Bunun yerini kötülüğü bağışlayan yeni bir antlaşma alacaktı.

Fakat Tanrı halkın kusurunu buldu ve şöyle dedi: “İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım zaman geliyor” diyor Rab. Bu, onları Mısır'dan çıkarmak için ellerinden tuttuğumda atalarıyla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek; çünkü antlaşmama sadık kalmadılar ve ben onlardan yüz çevirdim, diyor RAB. 'O günden sonra İsrail halkıyla yapacağım antlaşma budur' diyor RAB. Yasalarımı akıllarına koyacağım ve yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. Artık hiç kimse komşusuna, ya da bir adam kardeşine, 'Rab'bi Tanrının' diye öğretmeyecek; çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar hepsi beni tanıyacak. Çünkü onların kötülüklerini bağışlayacağım ve artık günahlarını

hatırlamayacağım!." "Bu antlaşmayı 'yeni' diyerek, ilkinin geçersiz kıldı; ve modası geçmiş ve yaşlanan şeyler yakında yok olacak. (İbraniler 8:8-13)

İsa geldiğinde, bir tövbe mesajı, Tanrı'nın lütfu, iman, sevgi ve uzlaşma mesajını vaaz etti. Görevi "beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve işini bitirmektir." (Yuhanna 4:34)

İsa, BİZİM günahlarımıza karşılık tek kefarete kurbanı olarak hayatını, Kendisine inanan ve "size emanet edilen öğretilere şekline tüm kalbiyle itaat eden" herkese gönüllü olarak vererek, günahın bağışlanmasının yolunu açtı. (Romalılar 6:17)

"Fakat Kutsal Yazı tüm dünyanın günahın tutsağı olduğunu bildiriyor; öyle ki, İsa Mesih'e iman aracılığıyla verilen vaat, iman edenlere verilsin. Bu inanç gelmeden önce, yasa gereği mahkum tutuluyorduk, inancın ortaya çıkması gerekene kadar kilit altında tutuluyorduk. Böylece, imanla aklanmamız için bizi Mesih'e yönlendirmek üzere yasa görevlendirildi. Artık iman geldiğine göre artık kanunların denetimi altında değiliz."(Galatyalılar 3:22-25)

"Ve sizi, suçlarınız ve bedeninizin sünnetsizliği nedeniyle ölü olduğunuz için, tüm suçlarınızı bağışlayarak, bize karşı olan ve bize aykırı olan taleplerin el yazısını silip, Kendisiyle birlikte diriltti. Ve onu çarmıha çivileyerek yoldan çekti."(Koloseliler 2:13-14)

Tanrı'nın sevgisi ve merhameti, Oğlunun kusursuz kan kurbanını sağladı. Mesih'in ölümü, tövbe ve itaat çağrısına uyan herkese günahların bağışlanmasını ve günahattan kurtuluşu sağlayan "yeni antlaşmayı" kurdu. (İbraniler 9:16-28'i okuyun)

"Eğer Kutsal Yazılarda bulunan 'Komşunu kendin gibi sev' şeklindeki kraliyet yasasını gerçekten uyguluyorsanız, doğru yapıyorsunuz demektir. Ancak kayırmacılık yaparsanız günah işlemiş olursunuz ve kanun tarafından kanunları çiğneyen olarak mahkum edilirsiniz. Çünkü yasanın tamamını yerine getiren ve buna rağmen tek bir noktada tökezleyen kişi, yasanın tamamını çiğnemiş demektir. Çünkü 'Zina etmeyin' diyen, aynı zamanda 'Cinayet etmeyin' demiştir. Zina yapmayı cinayet işlerseniz kanunları çiğnemiş olursunuz. Özgürlük veren yasa tarafından yargılanacak olanlar gibi konuşun ve hareket edin, çünkü merhamet etmeyen herkese merhametsiz bir hüküm gösterilecektir. Merhamet yargıya galip gelir!"(Yakup 2:8-13)

"Sözleşme" ile ilgili yorumların sonu

Tanrı'nın Kalbinden Sonra

Mısır köleliğinden kurtulup süt ve bal akan bir ülkeye kavuştuktan sonra İsrail, Tanrı'nın seçtiği hakimler tarafından yönetildi. Ancak İsrailoğulları çevrelerindeki tüm uluslar gibi olmak istiyorlardı. Tanrıyı reddettiler ve bir kral istediler. Böylece Tanrı onlara bir kral verdi; Saul. O, Tanrı'nın itaatkar bir hizmetkarı olmaktan ziyade, halkın istediği şekilde -fikirlere göre yönetiyordu- yönetiyordu. Bu nedenle Samuel, Tanrı'nın yönlendirmesi üzerine Davut'u kendisine itaat edecek kral olarak meshetti. Davut birçok kez Saul'dan kaçmak zorunda kaldı çünkü Saul onu

öldürmek isteyen sıradan bir suçlu gibi onun peşindeydi. Ancak buna rağmen Davut, Tanrı'nın meshettiğine karşı herhangi bir şey yapmayı reddetti.

Saul'un ölümünden sonra Davut kral oldu. Tanrı Davut hakkında şöyle dedi: "İşay oğlu Davut'u gönlüme göre bir adam buldum; yapmasını istediğim her şeyi yapacak." Tanrı, söz verdiği gibi, bu adamın soyundan Kurtarıcı İsa'yı İsrail'e getirdi." (Elçilerin İşleri 13:22-23)

Bir keresinde Davut'un adamları, Nabal adındaki çok zengin bir adamın sürüleri arasındaydı ve oradayken, çobanlarına kötü davranmadan veya ona ait olan hiçbir şeyi almadan, onu koruyarak ona onurlu bir şekilde davrandılar. Daha sonra Davut yakınlardaydı, adamları açtı ve yemeğe ihtiyaçları vardı, bu yüzden Davut yardım istedi, ancak kötü işleriyle tanınan huysuz bir adam olan Nabal, Davut'un isteğini sert ve saygısız bir şekilde reddetti. Davut onu öldürmek niyetiyle çok öfkelenmiş, ama tövbe ederek Tanrı'nın hükmünü uygulamasına izin verdi.

Ancak Davut'un hayatındaki her şey tanrısal değildi. Ordusuyla savaşmak yerine evinde kaldı. Orada güzel bir kadın gördü, ona şehvet duydu ve cinsel zevkini tatmin etmek için onu çağırdı, evlilik anlaşmasını - zinayı - bozdu. Ondaki hamile kaldığını öğrenmek; David, günahını örtbas etmek için kocasının öldürülmesini emretti. Korkunç? Evet! Allah'ı memnun etmek mi? HAYIR! Davut bedensel tatmini arzuladı ve ayartmaya boyun eğdi. Bu günahın dolayısıyla çok acı çekti. Fakat Tanrı'nın elçisi Nathan'la karşılaştığında kötülüğünü itiraf etti, tövbe etti ve bağışlanma diledi. Affedilmiş olmasına rağmen yine de günahkar eylemlerinin sonuçlarına katlandı.

Yorum:Şüphesiz Davud'un Allah'la barışmak için gösterdiği bu içten tavır, duyduğu pişmanlık ve bağışlanma arzusu, Allah'ın "İşay oğlu Davud'u, benim gönlüme uygun, her isteğimi yerine getirecek bir adam buldum" demesi içindir. (Elçilerin İşleri 13:22)

Yorum:Bugün herkesin durumu bu. Hepimiz günah işledik ve Tanrı'yla barışmak için günahlarımıza karşı doğru tutuma ihtiyacımız var.

Tanrı, krallığının sonu olmayacak olan İsa Mesih'e atıfta bulunarak, Davut'a onun soyundan birinin sonsuza kadar tahtında oturacağını vaat etti. İsa'ydı; günah işlemeyen, Tanrı'ya tamamen itaat etti ve bizim için kefaret kurbanı olarak canını gönüllü olarak verdi, böylece Tanrı'nın Davut ve İbrahim'e verdiği vaadi yerine getirdi.

Mesih hakkındaki kehanetler ve bunların gerçekleşmesi

Tanrı, birçok kişinin "Ataerkil Çağ" olarak adlandırdığı dönemde doğrudan Adem, Nuh, İbrahim, İshak ve Yakup'la konuştu. İsrail milletinin kuruluşu sırasında Tanrı Musa, Yeşu ve ardından onların hakimleriyle konuştu. Samuel yargıç iken halk bir kral talep ederek Tanrı'nın liderliğine isyan etti. Kralların hükümdarlığı sırasında Tanrı, mesajını "peygamberler" dediğimiz adamlar aracılığıyla iletti. Tüm peygamberler Tanrı'nın mesajını İsrailoğullarına iletiler, ancak hepsi gelecek Mesih

hakkında kehanetler iletmediler. Yüzlerce yıl boyunca birçok farklı peygamber tarafından 50'den fazla kehanet kaydedildi ve bunların hepsi İsa'da gerçekleşti.

Aşağıda birkaç kehanet ve bunların Yeni Ahit'te gerçekleşmesi listelenmiştir.

Malaki 3:1"Dikkat! Habercimi gönderiyorum, o da benden önce yolu hazırlayacak. Derken aniden aradığınız RAB, Tapınağına gelecektir. O, sizin arzuladığınız ahdin elçisidir. Dikkat! O geliyor!" diyor Gök Ordularının RABBİ."

Matta 2:1-2"İsa, Kral Hirodes'in günlerinde Yahudiye'nin Beytüllahim'inde doğduktan sonra, doğudan gelen bilgiler Yeruslaim'e gelip şöyle sordular: "Yahudilerin kralı olarak doğan kişi nerede? Doğuda onun yıldızını gördük ve ona baktık. ona ibadet etmeye gelin."

Yaratılış 49:10"Kendisine haraç gelinceye kadar asa Yahuda'dan ayrılmayacak, hükümdarın asası da ayaklarının arasından ayrılmayacak; ve halkların itaati ona olacaktır."

Luka 3:23 - 38İsa'nın soyağacı, Davut'tan Adem'e kadar uzanan soyunun izini sürüyor.

Yeremya 23:5"İşte, Davut için doğru bir dal yetiştireceğim, onun kral olarak krallık yapacağı, bilgece davranacağı, ülkede adaleti ve doğruluğu uygulayacağı günler geliyor" diyor RAB.

Matta 1:1Bu, İbrahim'in oğlu Davut'un oğlu İsa Mesih'in yaşamının bir kayıdır.

İşaya 7:13-14 "Ve dedi: "Dinleyin, ey Davud evi! İnsanları yormak sizin için çok mu az ki, benim Tanrımı da yorarsınız? Bu nedenle Rab'bin kendisi size bir işaret verecek. İşte, bakire hamile kalacak." ve bir oğul doğuracak ve onun adını İmmanuel (Tanrı bizimle anlamına gelir) koyacaktır."

Matta 1:18Şimdi Mesih İsa'nın doğuşu bu şekilde gerçekleşti. Annesi Meryem, birlikte yaşamadan önce Yusuf'la nişanlandığında Kutsal Ruh tarafından hamile olduğu keşfedildi.

Luka 1:31-33Yüzlerce yıl sonra melek Cebrail, bakire Meryem'e bir oğul olacağını ve "adını İsa koyacağını" söyledi. O büyük olacak ve Yüceler Yücesi'nin Oğul olarak adlandırılacak. Ve Rab Tanrı ona babası Davut'un tahtını verecek ve o Yakup'un evi üzerinde sonsuza kadar egemenlik sürecek ve onun krallığının sonu olmayacak."

Mika 5:2"Ama sen, ey Beytüllahim Efrata, Yahuda boyları arasında olamayacak kadar küçüksün, İsrail'in hükümdarı olacak, çıkışı eskilerden, eski günlerden olan biri benim için senden çıkacak."

Mathew 2:1-6"İsa, Kral Hirodes'in zamanında Yahudiye'nin Beytüllahim kentinde doğduktan sonra... Kral Hirodes... halkın başkâhinlerini ve hukuk öğretmenlerini bir araya topladı ve onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. "Yahudiye'deki Beytüllahim'de" diye cevap verdiler."

Zekeriya 9:9“Çok sevin, ey Siyon kızı! Yüksek sesle bağır, ey Yeruşalim kızı! İşte, kralın sana geliyor; Doğru ve kurtuluşa sahip olan o, alçakgönüllü ve bir eşeğe, bir sıpayı, bir eşek tayına binmiş olandır.”

Matta 21:6-7“Ve öğrenciler gidip İsa'nın onlara emrettiği gibi yaptılar ve eşeği ve sıpayı getirip onlara giysilerini giydirdiler; ve o da oraya oturdu.”

İşaya 53:5“Ama bizim suçlarımız yüzünden yaralandı, suçlarımız yüzünden yaralandı; barışımızın cezası onun üzerindeydi; ve onun çizgileriyle iyileştik.”

Matta 27:26“Sonra Barabbas'ı onlara salıverdi; ama İsa'yı kırbaçladı ve çarpmıha gerilmek üzere teslim etti.”

İşaya 53:7“O baskı gördü ve sıkıntı çekti, fakat ağzını açmadı; Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessiz kalan koyun gibi, o da ağzını açmadı.”

Matta 27:12-14“İsa başrahipler ve ihtiyarlar tarafından suçlanırken hiçbir yanıt vermedi. Bunun üzerine Pilatus ona, "Sana karşı ne kadar çok suçlamada bulduklarını duymuyor musun?" diye sordu. Fakat İsa hiç cevap vermedi, bu yüzden vali çok şaşırıldı.”

İşaya 53:9“Ve onun mezarını kötülerle ve zengin bir adamla birlikte yaptılar; oysa o hiç şiddet uygulamamıştı ve ağzında hile yoktu.”

Matta 27:57-60“O akşamın ilerleyen saatlerinde Arimathea'dan zengin bir adam geldi. Adı Yusuf'tu ve İsa'nın öğrencisi olmuştu. Pilatus'a gitti ve İsa'nın cesedini istedi ve Pilatus bunun yapılmasını emretti. Bunun üzerine Yusuf cesedi alıp temiz bir keten beze sardı. Daha sonra onu kayadan oyduğu kendi yeni mezarına yerleştirdi. Mezarın kapısına büyük bir taş yuvarladıktan sonra oradan ayrıldı.”

Soru

1. Tanrı Avram'a yeryüzündeki tüm insanların onun aracılığıyla kutsanacağını vaat etti.
Doğru yanlıı ____
2. Kötülüğünden dolayı Allah
 - a. ____ Adem ile Havva'yı cennetlerinden uzaklaştırdı
 - b. ____ Nuh ve ailesi dışındaki tüm insanları suyla yok etti
 - c. ____ Yangınla yok edildi Sodom
 - d. ____ kötülük değildi
3. Gerçeğe değil, düşünceye dayalı eylem, bir sürü belaya neden olur.
Doğru yanlıı ____
4. Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği antlaşma, günahların bağışlanmasını sağladı

Doğru yanlış ___

5. Mesih hakkındaki kehanetler hiçbir zaman gerçekleşmedi.

Doğru yanlış ___

Bölüm 3

Mesih - Tanrı'nın Vaadi

Adem ve Havva günah işleyip Tanrı'yla mükemmel bir ilişkiden kopmalarına neden olduğundan beri, insanın Tanrı'yla barışması gerekiyordu. Günahlarının silinmesi ve suçluluk duygusunun ortadan kalkması gerekiyordu. Tam zamanında ve Kutsal Ruh'un eylemiyle Tanrı, insanlar arasında yaşamak üzere bedene dönüştü. Kutsal Ruh, Meryem'in erkeklerle cinsel ilişkiye girmeden hamile kalmasına izin veren bir mucize gerçekleştirdi. Melek Cebrail Meryem'e duyurdu ve daha sonra bir melek Yusuf'a, Tanrı'nın, insanlığı günahlarından kurtarmak için Tanrı'nın meshettiği Mesih'i yeryüzüne getirmek için onları nasıl kullanacağını duyurdu. Her ikisi de, insanların kendilerine ve oğulları İsa'ya nasıl davrandığına veya onlar hakkında ne söylediğine bakılmaksızın, Tanrı'nın hizmetkarları olmaya istekliydiler. Yalnızca itaat etmek ve Tanrı tarafından kullanılmak istiyorlardı.

"(Meryem) ilk oğlunu doğurdu ve onu kundağa sardı ve bir yemliğe yatırdı; çünkü handa onlara yer yoktu. Aynı bölgede, geceleri sürülerini nöbet tutan çobanlar da vardı. Ve Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi etraflarında parladı ve korkuyla doldular. Ve melek onlara şöyle dedi: "Korkmayın, çünkü işte, size tüm halk için büyük bir sevinci müjdeliyorum. Çünkü bugün sizin için Kurtarıcı Davut şehrinde, Mesih Mesih doğdu." Kral."(Luka 2:7-11)

"O (İsa) on iki yaşındayken, öğretmenleri dinlemek ve sorular sorup yanıtlamak için Kudüs'teki tapınakta kalmayı seçti. Yıllar sonra bu öğretmenlerden herhangi birinin O'nun ölümünü isteyen liderler arasında olup olmadığı belirsizdir. Yusuf ve Meryem, İsa'ya Yeruşalim'de kalma kararı hakkında soru sorduklarında, O şöyle cevap verdi: "... Nasıl oldu da beni aradın? Babamın evinde olmam gerektiğini bilmiyor muydun?"(Luka 2:49)

Nasıra'ya döndükten sonra İsa "... onlara itaat etti; ve annesi tüm bunları kalbinde sakladı. Ve İsa'nın bilgeliği ve boyu arttı, Tanrı'nın ve insanların gözünde lütfu arttı." (Luka 2:51-52)

Vaftizci Yahya'nın Duyurusu

"Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Başlangıçta Tanrı'nın yanındaydı. Her şey onun aracılığıyla var oldu; o olmadan yapılan hiçbir şey yapılmadı. Onda hayat vardı ve bu hayat insanların ışığıydı. Işık karanlıkta parlıyor ama karanlık onu anlamadı. Allah'ın gönderdiği bir adam geldi; adı John'du. O, bütün insanların onun aracılığıyla inanabilmesi için, o ışığa ilişkin tanıklık etmek üzere tanık olarak geldi. Kendisi ışık değildi; o yalnızca ışığa tanık

olarak geldi. Her insana ışık veren gerçek ışık dünyaya geliyordu. O dünyadaydı ve dünya onun aracılığıyla yaratılmış olmasına rağmen dünya onu tanımıyordu. ... Söz insan olup aramızda yaşadı. Onun yüceliğini, Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu olan Bir ve Tek'in yüceliğini gördük.”(Yuhanna 1:1-10, 14)

Yahya tövbe için bir vaftiz vaaz etti ve tüm Yahuda'nın vaftiz edilmek için Yahya'ya geldiği söylendi. (vaftiz, daldırma anlamına gelen Yunanca bir kelime). “Şimdi gönderilen bazı Ferisiler ona şunu sordular: 'Öyleyse sen Mesih, İlyas ya da Peygamber değilsen neden vaftiz ediyorsun?' Yahya, 'Ben suyla vaftiz ediyorum' diye yanıtladı, 'Ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. Benden sonra gelen odur, ben onun sandaletlerinin bağını çözmeye layık değilim.'” ... “Ertesi gün Yahya İsa'nın kendisine doğru geldiğini gördü ve şöyle dedi: 'Bak, Tanrı Kuzusu, onu alıp götürüyor. dünyanın günahı! Benden sonra gelen adam benden önce olduğu için beni geçmiştir derken kastettiğim buydu.' Ben onu tanımıyordum ama suyla vaftiz etmeye gelmemin nedeni onun İsrail'e açıklanabilmesiydi.” (Yuhanna 1:24-31)

Yaklaşık otuz yaşlarında İsa, Cenneti terk edip Dünya'ya “Kelime” olarak gelme amacını gerçekleştirmeye başlamak için evden ayrıldı.

İsa - Tanrı'nın Sevgili Oğlu

Vaftizci Yahya tövbe etmek için vaftiz ederken. “İsa Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Ürdün Nehri'ne geldi. Fakat Yahya, 'Senin tarafından vaftiz edilmeye ihtiyacım var, sen de bana geliyor musun?' diyerek onu caydırmaya çalıştı. İsa şöyle cevap verdi: 'Şimdi öyle olsun; Tüm doğruluğu yerine getirmek için bunu yapmamız uygundur.' Sonra Yahya razı oldu." Ve İsa vaftiz edildiğinde hemen sudan çıktı ve işte, gökler açıldı ve Tanrı'nın Ruhunun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü; ve işte gökten bir ses. 'Bu, kendisinden çok memnun olduğum sevgili Oğlumdur' dedi.”(Matta 3:13-17)

Yorum:Bu, İsa'nın vaftiz edilmeye gelmesinden önce Yahya'nın söylediklerini doğruladı“Bakın, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!”

Vaftizinin ardından “Kutsal Ruh'la dolu olan İsa, Ruh tarafından çöle götürüldü ve orada kırk gün boyunca İblis tarafından ayartıldı. O günlerde hiçbir şey yemedi ve sonunda acıktı.” (Luka 4:1-2) Sonra İblis, bizim denendiğimiz gibi, her konuda O'nu da denedi:

- Yiyecek arzusu – etin şehveti
- Güç arzusu – yaşamın gururu
- Bir şeylere duyulan arzu – gözün şehveti,

İsa, “yazılmıştır” demekten vazgeçmeden her zorluk ve ayartmaya göğüs gerdi. Şeytan daha sonra daha uygun bir zaman için ayrıldı.

Yorum:Seçimlerimizi ve kararlarımızı Babanın iradesine ve “yazılı olana” dayandırmalıyız. Bu nedenle, günahlarımızın affedilmesi için ne yapmamız gerektiğini ve Tanrı'nın önünde nasıl makbul bir yaşam sürebileceğimizi bilmek için O'nun sözlerini ve elçilerin sözlerini dikkatle incelememiz zorunludur.

İsa Hizmetine Başlıyor

İsa, ayartıldığı bölgeyi terk etti ve "Ruh'un gücüyle Celile'ye döndü ve onunla ilgili haberler tüm bölgeye yayıldı. Onların havralarında ders veriyordu ve herkes onu övüyordu. Büyüdüğü yer olan Nasıra'ya gitti ve adeti olduğu gibi Şabat günü sinagoga gitti. Ve okumak için ayağa kalktı. Yeşaya peygamberin tomarı ona verildi. Kağıdı açınca şunun yazılı olduğu yeri buldu:

'Rab'bin Ruhu üzerimdedir, çünkü O beni yoksullara müjdeyi duyurmam için meshetti. O beni, tutuklulara özgürlüğün sağlanacağını, körlerin gözlerinin açılacağını duyurmak, ezilenleri serbest bırakmak ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için gönderdi.'

'Sonra parşömeni yuvarladı, görevliye geri verdi ve oturdu. Havradaki herkesin gözleri ona dikildi ve o, onlara şöyle diyerek başladı: 'Dinlediğiniz bu yazı bugün yerine gelmiştir.' Herkes onun hakkında olumlu konuştu ve dudaklarından çıkan zarif sözlere hayran kaldı. 'Bu Joseph'in oğlu değil mi?' sordular. ... (Onlarla konuşmaya devam etti ve) havradaki herkes bunu duyunca çok öfkeleni. Ayağa kalkıp onu kasabanın dışına sürdüler ve onu uçurumdan aşağı atmak için kasabanın kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. Ama kalabalığın arasından geçip yoluna devam etti.'”(Luka 4:14-22, 29-30)

Yakup'un kuyusundan su çekmeye gelen Samiriyeli kadınla kısa bir sohbetten sonra kadın İsa'ya şöyle dedi: “Mesih'in (Mesih olarak anılan) “geleceğini biliyorum. Geldiğinde bize her şeyi açıklayacak.” Sonra İsa şöyle dedi: "Seninle konuşan ben oyum."”(Yuhanna 4:7...26)

Kısa bir süre sonra İsa, dirilişinden sonra elçileri olarak öğreteceği kişileri seçmeye başladı. Uygun zamanda İsa, insanlığın günahları için mükemmel bir kurban olmak üzere insanlar arasında yaşamak için yeryüzüne gelen Tanrı olduğunu herkese kanıtlamaya başlayacaktı. Bunu, yaşadığı mükemmel hayatla ve büyük kalabalıkların önünde açıkça gerçekleştirdiği mucizelerle yaptı. Vaftizci Yahya'nın, bizzat Tanrı'nın ve İsa'nın üzerine güvercin gibi inen Kutsal Ruh'un ifadeleri de İsa'nın kusursuz kurban olduğuna işaret ediyor.

Mucizeler, İşaretler ve Harikalar

İsa, hahamlık okullarında herhangi bir resmi eğitim almadı. Ancak insanlar onun diğer dini liderler gibi otoriteyle konuştuğunun farkındaydı; hahamlar, rahipler, Ferisiler ve Yazıcılar. İsa sözlerinde bu "bilgili adamlara" çok dikkat çekerek onları ikiyüzlüler ve kör rehberler olarak nitelendirdi; çünkü onların kalpleri, zihinleri ve tavırları çok gururlu, kibirli, kibirli, kıskançtı ve dünyadaki yerlerini korumak için hiçbir şeyden vazgeçmeye istekliydiler. toplum. Hatta O'nun birçok mucizesini Tanrı'yı yüceltmek yerine Şeytan'a atfettiler. Matta 23. bölümde onlar hakkında şunları kaydeder: vv.

3- "Çünkü onlar vaaz ettiklerini uygulamıyorlar."

5 - "Yaptıkları her şey erkeklerin görmesi için yapılıyor."

6 - "Ziyafetlerde baş yeri ve en önemli yeri severler

Sinagoglarda koltuklar var."

13 - "Vay başınıza, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler!"

16 - "Yazıklar olsun size, kör kılavuzlar!"

33 - "Siz yılanlar! Sizi engerek sürüsü! olmaktan nasıl kurtulacaksınız?

cehenneme mi mahkum edildin?"

Yazıcılar, Ferisiler ve diğer dini liderler İsa'yı çelişkilere düşürmek için birçok yol denediler ama başarısız oldular. O'nun otoritesine meydan okudular ama başarısız oldular. (Luka 20 ve Markos 12)

Vaftizci Yahya takipçilerine İsa'nın "Tanrı'nın Kuzusu" olduğunu söyledi. Tanrı, İsa'nın vaftizinde İsa'nın kendi Oğlu olduğunu ve O'ndan çok memnun olduğunu duyurdu. Mesih Yahudilere Tanrı'nın Krallığını anlatmaya başladı ve sözlerini kimsenin, hatta düşmanlarının bile inkar edemeyeceği çok güçlü mucizelerle kanıtladı. İki kez binlerce kişinin önünde yapıldı ve Tanrı onları yalnızca birkaç parça balık ve ekmele besledi. Bir defasında dul bir kadının tek çocuğunu hayata döndürmek için bir cenaze törenini durdurdu. Kasabadaki herkesin bildiği gibi, hayatları boyunca kör veya sakat kalmış insanları iyileştirmişti. Son olarak bir mezarlığa giderek mezarı açtı ve çürüyen cesedi hayata döndürdü. Tüm bu açıklamalar ve mucizeler, dürüst ve samimi insanlara İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu kanıtlıyordu. Onlar inandılar.

Pek çok insan bu mucizelerden yararlandı. Kıskançlık, kıskançlık ve açgözlülükle dolu olanlar bile mucizelerin gerçekleştiğini kabul etmek zorunda kaldı. Münafık dini liderler, güç ve prestij arzuları nedeniyle onu reddettiler. Bunu yaparak, görünüşte savunduklarını iddia ettikleri kendi yasalarını

ve geleneklerini bile ihlal ettiler. Ancak dini liderler inanmadı. "Kanıt" istiyorlardı. Yeryüzündeki Tanrı'dan değil, doğrudan Cennetteki Tanrı'dan gelen kanıt.

İsa'nın İncili

"Başlangıçtan beri duyduğumuz, gözlerimizle gördüğümüz, baktığımız ve ellerimizle dokunduğumuz şeyleri, Yaşam Sözü ile ilgili olarak duyuruyoruz. Hayat ortaya çıktı; Biz bunu gördük ve ona tanıklık ediyoruz ve Baba ile birlikte olan ve bize görünen sonsuz yaşamı size duyuruyoruz."(1 Yuhanna 1:1-2)

Tanrı'yla Mesih'te barıştıkÇünkü "İsa cevap verdi: 'Yol, gerçek ve yaşam Ben'im. Benim aracılığım dışında hiç kimse Baba'ya gelemez.'" (Yuhanna 14:6)

Kurtuluş Mesih'te bulunur; bu nedenle Mesih, aşağıda özetlenen Müjde, yani Müjde olmalıdır:

- Başlangıçta Söz, İsa, Mesih, Meshedilmiş Olan, Mesih vardı.
- Söz insan olup insanlar arasında yaşadı.
- Mesih'in hiçbir günahı yoktu.
- İsa, Baba'nın iradesine, hatta çarmıhtaki ölümüne bile itaat etti.
- Tanrı O'nu mezardan dirilterek ölümü yendi ve insanı günahın doğrudan sonucu olan Şeytan'ın pençesinden kurtardı.
- Günahın temizlenmesi, kişinin Mesih'e olan inancını takip eder; itaatsizlikle dolu bir yaşamdan, ölümden günaha geçiş (tövbe) ve suya daldırılarak Mesih'in ölümüne gömülmek ve daha sonra onları Mesih'in Krallığına, O'nun kilisesine - Bedene koyan Tanrı tarafından diriltilmek üzere gömülmek. .

Öğrencileri O'nun mesajını, benzetmelerini ve açıklamalarını duymuş ve O'nun mucizelerine tanık olmuşlardı. Ölenlerin diriltilmesine, körlerin görmesinin, sağırın duymasının sağlanmasına ve dini liderlerin bunları yalanlamasına tanık olmuşlardı. Fakat bilmeleri gereken pek çok şey vardı, bu yüzden İsa şöyle dedi: "Size söyleyecek daha çok şeyim var, şu anda dayanabileceğinizden daha fazlasını. Ama O, yani Gerçeğin Ruhu geldiğinde, sizi tüm gerçeğe yönlendirecektir. Kendi başına konuşmayacaktır; yalnızca duyduğunu söyleyecek ve henüz gelmemiş olanı size anlatacaktır. Benim olandan alıp sana bildirerek beni yüceltecek." (Yuhanna 16:12-14)

Bu nedenle Mesih, Romalıların ve Yahudilerin Kendisini çarmıha germesine izin veren kefarete kurbanı olarak dünyevi bedenini Tanrı'ya sundu. Ödünç alınan bir mezara gömüldü. Tanrı, O'nu mezardan dirilterek sunusunu kabul etti; bu, birçok insan için İsa'nın insan bedeninde yeryüzüne gelen Tanrı, O'nun yaratımı olduğuna dair tüm şüpheleri ortadan kaldırdı. İnsanların Mesih'e ve O'nun günahları bağışlama gücüne ve yetkisine güvenebileceklerini bilmeleri gerektiğinden bu gerekliydi.

Kitleler O'nun öğretilerini duymuş ama anlamamışlardı. Geleneklerinden çok farklıydılar. Onunki bir Sevgi mesajıydı. Aşağıdaki ayetlerde gösterildiği gibi.

Luka 19:10 "Çünkü İnanışsızları kaybolanları arayıp kurtarmaya geldi."

Matta 11:28 "Ey çalışan ve yükü ağır olan herkes bana gelin, ben de sizi dinlendireceğim."

2.Petrus 3:9 "Rab, bazılarının yavaş saydığı gibi vaadini yerine getirmekte gecikmez; hiç kimsenin yok olmasını değil, herkesin tövbeye erişmesini dileyerek size karşı sabırlı davranıyor."

Elçilerin İşleri 4:11-12 "Bu İsa, siz inşaatçılar tarafından reddedilen ve köşe taşı haline gelen taştır. Ve başka hiç kimsede kurtuluş yoktur, çünkü cennetin altında insanlar arasında bizim kurtulmamızı sağlayacak başka bir isim verilmemiştir."

1 Korintliler 15:3-5 "Aldığım en önemli şeyi size ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih'in bizim günahlarımıza karşılık öldüğünü, gömüldüğünü ve Kutsal Yazılara uygun olarak üçüncü günde diriltildiğini. Kutsal yazılar."

Romalılar 6:3-5 "Mesih İsa'ya vaftiz edilen hepimizin, O'nun ölümüne vaftiz edildiğini (gömüldüğünü ya da suya daldırıldığını) bilmiyor musunuz? Bu nedenle, Mesih'in Baba'nın yüceliği sayesinde ölümden dirildiği gibi, biz de yeni bir yaşam içinde yürüyebilelim diye, vaftiz yoluyla biz de O'nunla birlikte ölüme gömüldük. Çünkü eğer onun gibi bir ölüme O'nunla birleştiyseniz, onun gibi bir dirilişte de mutlaka O'nunla birleşeceğiz."

Efesliler 1:6-9 "Bize yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde, O'nun (Mesih'in) kanı aracılığıyla kurtuluşu, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk."

"İyi Haber" mesajının ortaya çıkmasından önce günahların kefareti gerekliydi. Günahsız bir yaşam süren İsa, "kanlı kurbanın" gerektirdiği şekilde hayatını özgürce verecekti. Bu nedenle İsa'nın Müjdesi, insana Tanrı'nın bağışlama ve kurtuluş teklifini kabul etme veya reddetme seçeneği sunar.

Kefaret Kurbanının Zamanı Geldi

İsa kefarete kurbanına hazırlanırken şöyle dedi; "Bunları size söyledim, böylece bende esenlik olur. Bu dünyada sorunların olacak. Ama cesaret edin! Dünyanın üstesinden geldim." İsa bunu söyledikten sonra göğe baktı ve şöyle dua etti: 'Baba, vakit geldi. Oğlunuzu yüceltin ki, Oğlunuz da sizi yüceltsin. Çünkü kendisine verdiği herkese sonsuz yaşam versin diye, ona bütün insanlar üzerinde yetki verdin. Sonsuz yaşam budur: Tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanısinlar. Yapmam için bana verdiğin işi tamamlayarak seni yeryüzünde yücelttim. Ve şimdi Baba,

dünya var olmadan önce senin yanında sahip olduğum yücelikle beni huzurunda yücelt. Seni dünyadan bana verdiğin kimselere açıkladım. Onlar senindi; onları bana verdin ve onlar da senin sözüne uydular. Artık bana verdiğin her şeyin senden geldiğini biliyorlar. Çünkü bana verdiğin sözleri onlara verdim ve onlar da kabul ettiler. Senden geldiğimi kesinlikle biliyorlardı ve beni senin gönderdiğine inanıyorlardı.' ... 'Onlara senin sözünü verdim ve dünya onlardan nefret etti, çünkü onlar da benim gibi dünyadan değiller. Benim duam onları dünyadan çıkarman değil, onları şeytandan korumandır. Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. Onları gerçekte kutsa; senin sözün gerçektir. Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. Onlar da gerçekten kutsal kılınsınlar diye, kendimi onlar adına kutsuyorum.'" (Yuhanna 16:33; 17:1-8, 14-19)

Yorum:“Kutsallaştırmak” anlamına gelir– dünyadan ayrılma – Tanrı'nın hizmetine ayrılma.
[Nelson'un Resimli İncil Sözlüğü]

“İsa dua etmeyi bitirince öğrencileriyle birlikte ayrıldı ve Kidron Vadisi'ni geçti. Diğer tarafta bir zeytinlik vardı ve o ve öğrencileri oraya girdiler. Artık ona ihanet eden Yahuda burayı biliyordu çünkü İsa öğrencileriyle sık sık orada buluşuyordu. Bunun üzerine Yahuda, başkâhinlerden ve Ferisilerden oluşan bir müfrezeye ve bazı görevlilere rehberlik ederek koruya geldi. Meşaleler, fenerler ve silahlar taşıyorlardı. Başına gelecek her şeyi bilen İsa dışarı çıktı ve onlara şunu sordu: 'Kimi istiyorsunuz?' 'Nasıralı İsa' diye cevap verdiler. 'Ben O'yum' dedi İsa. ... Daha sonra komutanlarıyla birlikte asker müfrezesi ve Yahudi yetkililer İsa'yı tutukladı. Onu bağlayıp önce o yılın başkâhini Kayafa'nın kayınpederi Annas'ın yanına getirdiler. ... Bu sırada başkâhin İsa'ya öğrencileri ve öğretisi hakkında sorular sordu. İsa, "Dünyayla açıkça konuştum" diye yanıtladı. 'Ben her zaman tüm Yahudilerin bir araya geldiği sinagoglarda veya tapınaklarda ders verdim. Gizlice hiçbir şey söylemedim. Neden beni sorguluyorsun? Beni duyanlara sorun. Elbette ne dediğimi biliyorlar.' İsa bunu söylediğinde yakındaki görevlilerden biri onun yüzüne vurdu. 'Başrahibe böyle mi cevap veriyorsunuz?' diye sordu. İsa, 'Yanlış bir şey söylediysem, yanlış olana tanıklık edin' diye yanıtladı. Ama eğer doğruyu söylediysem neden bana vurdun?' Bunun üzerine Annas onu hâlâ bağlı halde başkâhin Kayafa'ya gönderdi. ... Sonra Yahudiler İsa'yı Kayafa'dan Roma valisinin sarayına götürdüler. ... Pilatus daha sonra saraya geri döndü, İsa'yı çağırdı ve ona, 'Sen Yahudilerin kralı mısın?' diye sordu. ... 'Bu senin kendi fikrin mi' diye sordu İsa, 'yoksa başkaları sana benim hakkımda mı konuştu?' 'Ben Yahudi miyim?' Pilatus yanıtladı. 'Seni bana teslim edenler halkın ve başkâhinlerindi. Ne yaptın?' İsa şöyle dedi: 'Benim krallığım bu dünyaya ait değil. Öyle olsaydı hizmetçilerim Yahudiler tarafından tutuklanmamı önlemek için savaşmışlardı. Ama artık benim krallığım başka bir yerden.' 'O halde sen bir kralısın!' dedi Pilatus. İsa şöyle cevap verdi: 'Kral olduğumu söylerken haklısın. Aslında ben bu nedenle doğdum ve bunun için dünyaya, gerçeğe tanıklık etmek için geldim. Hakikatten yana olan herkes beni dinliyor.'" (Yuhanna 18:1-5, 12-13, 19-24, 28, 33-37)

Kırbaçlama

O (Pilatus) tekrar Yahudilerin yanına çıktı ve şöyle dedi: "Ona karşı bir suçlama için hiçbir dayanak bulamıyorum. ... 'Yahudilerin kralını' serbest bırakmamı mı istiyorsunuz? Onlar da 'Hayır, o değil!' diye bağırdılar. ... Sonra Pilatus İsa'yı aldı ve kırbaçlattı. Askerler dikenli bir taç örüp başına koydular." (Yuhanna 18:38-19:2)

"Çarpışma" için yorum yapmaya başla:

Kırbaçlama (kırbaçlama) hazırlıkları, Mahkumun giysileri çıkarıldığında ve elleri başının üzerindeki bir direğe bağlandığında gerçekleştirildi. Romalıların bu konuda Yahudi hukukuna uymak için herhangi bir girişimde bulunacağı şüphelidir, ancak Yahudilerin kırktan fazla kırbaçı yasaklayan eski bir kanunları vardı.

Roma lejyoneri elinde flagrum (veya flagellum) ile öne çıkar. Bu, her birinin uçlarına yakın iki küçük kurşun topun tutturulduğu birkaç ağır deri kayıştan oluşan kısa bir kırbaçtır. Ağır kırbaç tüm gücüyle tekrar tekrar İsa'nın omuzlarına, sırtına ve bacaklarına indiriliyor. İlk başta kayışlar yalnızca deriyi kesiyordu. Daha sonra, darbeler devam ettikçe, deri altı dokuları daha da derinden keserler; önce derinin kılcal damarlarından ve damarlarından kan sızmasına, sonra da altta yatan kaslardaki damarlardan arteriyel kanamanın fışkırmasına neden olurlar. Küçük kurşun topları ilk önce büyük, derin morluklar yaratır ve bunlar daha sonraki darbelerle açılır. Son olarak, sırt derisi uzun şeritler halinde sarkıyor ve tüm alan tanınmaz halde yırtık, kanayan bir doku kütesine dönüşüyor. Sorumlu yüzbaşı tarafından mahkumun ölümün eşiğinde olduğu tespit edildiğinde, dayak nihayet durdurulur.

[Uyarlanmıştır - "Bir Doktor Çarmıha Gerilme Hakkında Tanıklık Ediyor, Dr. C. Truman Davis. connections.com/Kcundick/crucifix.html"]

Yorumun sonu "Kırbaçlama" konusunda

İsa'nın Çarmıha Gerilmesi - Kefaret Kurban

"Sonunda Pilatus onu çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. Böylece askerler İsa'nın sorumluluğunu üstlendiler. Kendi haçını taşıyarak Kafatasının bulunduğu yere (Aramice'de Golgotha denir) çıktı. Burada onu ve onunla birlikte iki kişiyi daha çarmıha gerdiler; her iki tarafta birer tane ve ortada İsa. Pilatus bir bildiri hazırlattı ve çarmıha ilişti. Şöyle yazıyordu: YAHUDİLERİN KRALI NAZIRALI İSA. İsa'nın çarmıha gerildiği yer şehrin yakınında olduğundan ve tabela Aramice, Latince ve Yunanca yazıldığından Yahudilerin çoğu bu tabelayı okudu. Yahudilerin başrahipleri Pilatus'a şöyle itiraz ettiler: "Yahudilerin Kralı" yazmayın, ama bu adam Yahudilerin

kralı olduğunu iddia etsin.' Pilatus, 'Ne yazdıysam onu yazdım' diye cevap verdi.'(Yuhanna 19:16-22)

“Çarmıha Gerilme” için yorumlara başlayın:

Romalı askerler bu taşralı Yahudinin kral olduğunu iddia etmesinde büyük bir şaka görürler. Omuzlarına bir elbise atarlar ve eline asa yerine bir sopa koyarlar. Taklitlerini tamamlamak için hala bir taca ihtiyaçları var. Uzun dikenlerle kaplı esnek dallar (genellikle yakacak odun demetleri halinde kullanılır) taç şeklinde örülür ve bu, O'nun kafa derisine bastırılır. Yine bol miktarda kanama var, kafa derisi vücudun en damarlı bölgelerinden biri.

Askerler O'nunla alay ettikten ve yüzüne vurduktan sonra sopayı elinden alıp kafasına vurarak dikenleri kafa derisinin daha da derinlerine saplarlar. Sonunda sadist oyunlarından yorulurlar ve cübbesi sırtından koparılır. Yaralardaki kan ve serum pıhtıları zaten yapışmış olduğundan, bunların çıkarılması, tıpkı bir cerrahi bandajın dikkatsizce çıkarılması gibi dayanılmaz bir acıya neden olur ve sanki yeniden kırbaçlanıyormuş gibi, yaralar bir kez daha kanamaya başlar.

Yahudi geleneğine uygun olarak Romalılar O'nun giysilerini iade ederler. Haçın ağır patibulum'u O'nun omuzlarına bağlanmıştır ve mahkum edilmiş İsa'nın alayı, iki hırsız ve bir yüzbaşının liderliğindeki Romalı askerlerin infaz alayı Via Dolorosa boyunca yavaş yolculuğuna başlar. Dik yürüme çabalarına rağmen, ağır ahşap kirişin ağırlığı, aşırı kan kaybının yarattığı şokla birlikte çok fazladır. Tökezliyor ve düşüyor. Kirişin sert ahşabı omuzların yırtılmış derisine ve kaslarına batıyor. Yükselmeye çalışıyor ama insan kasları dayanma sınırlarının ötesine geçmiş durumda.

Çarmıha gerilmeye devam etmek isteyen yüzbaşı, haçı taşımaya için Kuzey Afrikalı cesur bir izleyici olan Cyrene'li Simon'u seçer. İsa, Antonia kalesinden Golgotha'ya olan 650 metrelik yolculuk nihayet tamamlanana kadar hâlâ kanıyor ve soğuk, nemli şok terini terleyerek onu takip ediyor.

İsa'ya hafif bir ağrı kesici karışım olan mür ile karıştırılmış şarap sunulur. İçmeyi reddediyor. Simon'a patibulum'u yere koyması emredildi ve İsa omuzlarını tahtaya dayayarak hızla geriye doğru fırlatıldı. Lejyoner bileğin ön kısmındaki çöküntüyü yokluyor. Ağır, kare şeklinde, dövme demirden bir çiviyi bileğinden geçirip ahşabın derinliklerine çakıyor. Hızla diğer tarafa hareket eder ve kolları çok fazla çekmemeye, biraz esneme ve harekete izin vermeye dikkat ederek hareketi tekrarlar. Patibulum daha sonra şeritlerin tepesine kaldırılır ve "Nasıralı İsa, Yahudilerin Kralı" yazan başlık yerine çivilenir.

Sol ayak şimdi sağ ayağa doğru geriye doğru bastırılır ve her iki ayak uzatılmış, ayak parmakları aşağıdayken, her birinin kemerine bir çivi çakılır ve dizler orta derecede fleksiyonda kalır. Kurban şimdi çarmıha gerildi. Bileklerindeki tırnaklar üzerinde daha fazla ağırlıkla yavaş yavaş aşağı doğru sarkarken, dayanılmaz bir ağrı parmaklar boyunca ve kollardan yukarıya doğru

yayılarak beyinde patlıyor - bileklerdeki tırnaklar medyan sinirlere baskı yapıyor. Bu esneme azabından kaçınmak için kendini yukarıya doğru iterken, tüm ağırlığını ayakları arasındaki çiviye verir. Yine ayak tarağı kemikleri arasındaki sinirleri delip geçen tırnağın yakıcı ıstırabı var.

Bu noktada, kollar yoruldukça, büyük kramp dalgaları kasların üzerine yayılır ve onları derin, amansız, zonklayan bir acıyla düğümler. Bu kramplarla birlikte Kendini yukarı doğru itememek de gelir. Kollarından sarkan göğüs kasları felç olmuş, interkostal kaslar hareket edemiyor. Hava akciğerlere çekilebilir ancak dışarı verilemez. İsa kısa bir nefes bile alabilmek için Kendisini yükseltmek için savaşıyor. Sonunda akciğerlerde ve kan dolaşımında karbondioksit birikir ve kramplar kısmen azalır. Nefes vermek ve hayat veren oksijeni içeri almak için spazmodik olarak Kendisini yukarı doğru itebilir. Kaydedilen yedi kısa cümleyi şüphesiz bu dönemlerde dile getirdi.. [Uyarlanmıştır – “Bir Doktor Çarmıha Gerilme Hakkında Tanıklık Ediyor,” Dr. C. Truman Davis, konnections.com/Kcundick/crucifix.html]

“Çarmıha Gerilme” üzerine yorumların sonu

“Altıncı saatten dokuzuncu saate kadar bütün ülkeye karanlık çöktü. Dokuzuncu saate doğru İsa yüksek sesle bağırdı: 'Eloi, Eloi, lama sabachthani?' - bu 'Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?' anlamına geliyor. ... İsa tekrar yüksek sesle bağıınca ruhunu teslim etti. O anda tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru ikiye yırtıldı. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı. Mezarlar açıldı ve ölen birçok kutsal kişinin naaşı dirildi. Mezarlardan çıktılar ve İsa'nın dirilişinden sonra kutsal şehre giderek birçok insana göründüler. İsa'yı koruyan yüzbaşı ve onunla birlikte olanlar, depremi ve olup bitenleri görünce dehşete kapıldılar ve 'Gerçekten o, Tanrı'nın Oğlu'ydu' diye bağırdılar.”(Matta 27:45-46, 50-54)

Yorum:Yuhanna şunu ekliyor: “Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek ve Kutsal Yazılar yerine gelsin diye, 'Susadım' dedi. Orada bir kavanoz şarap sirketi vardı, içine bir sünger batırdılar, süngeri mercanköşk bitkisinin bir sapının üzerine koydular ve onu İsa'nın dudaklarına kaldırdılar. İsa içkiyi aldığı anda, 'Tamamlandı' dedi. Bunun üzerine başını eğdi ve ruhundan vazgeçti.” (Yuhanna 19:28-30)

Yorum:Kutsal Yeri, Babil esaretinden önce Tanrı'nın varlığının bulunduğu En Kutsal Yerden ayıran perde, her Yahudinin Kutsalların Kutsalını görebilmesine ve ona erişebilmesine olanak sağlayacak şekilde yukarıdan aşağıya yırtıldı.

Yorum:Perdenin üstten yırtılmış olması insan eliyle yapılmadığını göstermesi açısından anlamlıdır.

Yorum:“Fakat siz Yahudi olmayanlar, bir zamanlar uzaklarda olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı aracılığıyla yakınlaştırıldınız. Çünkü o, ikisini bir yapan ve yasayı, emirleri ve düzenlemeleriyle birlikte kendi bedeninde ortadan kaldırarak, düşmanlığı ayıran duvar olan engeli yıkan, bizim barışımızdır.”(Efesliler 2:13-15)

İsa'nın Cenazesi

“Yahudiler Şabat sırasında cesetlerin çarmıhta bırakılmasını istemedikleri için Pilatus'tan bacakların kırılmasını ve cesetlerin indirilmesini istediler. Bunun üzerine askerler gelip İsa'yla birlikte çarmıha gerilen ilk adamın, sonra da diğerinin bacaklarını kırdılar. Fakat İsa'nın yanına gelip onun çoktan ölmüş olduğunu anladıklarında bacaklarını kırmadılar. Bunun yerine askerlerden biri mızrakla İsa'nın böğrünü deldi ve ani bir kan ve su akıntısına neden oldu. Bunu gören adam şahitlik etmiştir ve onun şahitliği doğrudur. O, doğru söylediğini biliyor ve siz de iman edesiniz diye tanıklık ediyor. Bunlar, 'O'nun kemiklerinden hiçbiri kırılmayacak' ve başka bir ayetin söylediği gibi, 'Bedenini deldikleri kişiye bakacaklar' şeklindeki kutsal yazı yerine gelsin diye oldu.”(Yuhanna 19:31-37)

“Daha sonra Aramatyalı Yusuf Pilatus'tan İsa'nın cesedini istedi. Yusuf İsa'nın öğrencisiydi ama gizlice Yahudilerden korktuğu için. Pilatus'un izniyle gelip cesedi götürdü. Ona, daha önce gece İsa'yı ziyaret etmiş olan Nikodimos da eşlik ediyordu. Nicodemus, yaklaşık yetmiş beş poundluk mür ve aloe karışımını getirdi. İkisi, İsa'nın cesedini alıp onu baharatlarla birlikte keten şeritlere sardılar. Bu Yahudi cenaze geleneklerine uygundu. İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bahçenin içinde de içine hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı. ... Mezarın girişinin önüne büyük bir taş yuvarladı ve gitti.”(Yuhanna 19:38-42; Matta 27:60)

İsa'nın Dirilişi

“Şabat günü bittiğinde Magdalalı Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome, İsa'nın bedenini yağlamak için baharat satın aldılar. Haftanın ilk günü çok erkenden, güneş doğduktan hemen sonra mezara doğru yola çıktılar ve birbirlerine, 'Mezarın girişindeki taşı kim yuvarlayacak?' diye sordular. Fakat yukarıya baktıklarında çok büyük olan taşın yuvarlandığını gördüler. Mezara girdiklerinde sağ tarafta beyaz elbiseli bir gencin oturduğunu gördüler ve paniğe kapıldılar. 'Endişelenmeyin' dedi. 'Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O yükseldi! O burada değil. Onu koydukları yere bakın. Ama gidin, öğrencilerine ve Petrus'a şunu söyleyin: 'O sizden önce Celile'ye gidiyor. Orada onu tıpkı sana söylediği gibi göreceksin.' Kadınlar titreyerek ve şaşkınlık içinde dışarı çıkıp mezardan kaçtılar. Korktukları için kimseye bir şey söylemediler.”(Markos 16:1-8)

Yorum:Matta şiddetli bir deprem olduğunu, çünkü Rab'bin bir meleğinin gökten indiğini ve mezara giderek taşı yuvarlayıp üzerine oturduğunu söyledi. (Matta 28:3)

“Fakat Meryem mezarın dışında ağlayarak duruyordu. Ağlarken mezara bakmak için eğildi ve beyazlar içinde iki meleğin İsa'nın cesedinin olduğu yerde oturduğunu gördü; biri başında, diğeri ayakucunda. Ona 'Kadın, neden ağlıyorsun?' diye sordular. 'Rabbimi götürdüler' dedi, 've onu

nereye koyduklarını bilmiyorum.' Bunun üzerine arkasını döndü ve İsa'nın orada durduğunu gördü, ama onun İsa olduğunu anlamadı. 'Kadın' dedi, 'niye ağlıyorsun? Kimi arıyorsunuz?' Bahçıvan olduğunu zannederek, 'Efendim, eğer onu götürdüyseniz nereye koyduğunuzu bana söyleyin, ben de onu getireyim' dedi. İsa ona 'Meryem' dedi. Ona doğru döndü ve Aramice 'Rabboni!' diye bağırdı. Anlamı Öğretmen). İsa şöyle dedi: 'Bana tutunmayın, çünkü henüz Baba'ya dönmedim. Bunun yerine kardeşlerimin yanına gidin ve onlara şunu söyleyin: 'Benim Babama ve sizin Babanıza, benim Tanrıma ve sizin Tanrınıza dönüyorum.' Mecdelli Meryem öğrencilerine şu haberi ilettiler: 'Rab'bi gördüm!' O da onlara bu şeyleri kendisine söylediğini söyledi.'"(Yuhanna 20:11-18)

"İsa'nın mezarını koruyan muhafızlardan bazıları şehre giderek olup biten her şeyi başkâhinlere anlattılar. Başkâhinler ihtiyarlarla buluşup bir plan tasarladıktan sonra askerlere büyük miktarda para verip şöyle dediler: 'Söyleyeceksiniz ki, öğrencileri geceleyin geldiler ve biz uyurken onu çaldılar. Eğer bu rapor valiye ulaşırsa onu tatmin ederiz ve sizi beladan uzak tutarız.' Bunun üzerine askerler parayı aldılar ve kendilerine söyleneni yaptılar.'"(Matta 28:11-15)

"Aynı gün ikisi Kudüs'ten yaklaşık yedi mil uzakta bulunan Emmaus adlı bir köye gidiyorlardı. Olan biten her şeyi birbirleriyle konuşuyorlardı. Onlar birbirleriyle konuşup bu konuları tartışırken İsa'nın kendisi de yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürüdü; ama onu tanımaları engellendi. ... (dediler) İsrail'i kurtaracak kişinin o olmasını umuyorduk. Üstelik tüm bunların üzerinden üçüncü gün geçti. Ayrıca bazı kadınlarımız da bizi hayrete düşürdü. Bu sabah erkenden mezara gittiler ama cesedini bulamadılar. Geldiler ve bize onun hayatta olduğunu söyleyen meleklerin bir vizyonunu gördüklerini söylediler. ... O (İsa) onlara şöyle dedi: 'Siz ne kadar aptalsınız ve peygamberlerin söylediklerine inanmakta ne kadar yavaşsınız! Mesih'in bu acıları çekmesi ve sonra yüceliğine kavuşması gerekmedi mi?' Ve Musa'dan ve bütün peygamberlerden başlayarak, bütün Kutsal Yazılarda kendisiyle ilgili söylenenleri onlara açıkladı. Gidecekleri köye yaklaştıklarında İsa sanki daha uzağa gidiyormuş gibi davrandı. Ama onlar ona şiddetle ısrar ettiler: 'Bizimle kal, çünkü akşam olmak üzere; gün neredeyse bitti.' Bu yüzden onlarla birlikte kalmak için içeri girdi. Onlarla birlikte sofraya gelince ekmeğe aldı, şükretti, ekmeği böldü ve onlara vermeye başladı. Sonra gözleri açıldı, onu tanıdılar ve gözlerinden kayboldu.'"(Luka 24:13-31)

"Haftanın ilk gününün akşamı, Yahudi korkusundan dolayı kapılar kilitliken öğrenciler bir aradayken, İsa gelip aralarına girdi ve şöyle dedi: 'Size barış!' Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi gördüklerinde çok sevindiler. İsa yine şöyle dedi: 'Barış sizinle olsun! Babanın beni gönderdiği gibi, ben de seni gönderiyorum.' Bunun üzerine üzerlerine üfledi ve şöyle dedi: 'Kutsal Ruh'u alın. Bir kimsenin günahlarını bağışlarsan, bağışlanır; eğer onları affetmezseniz, onlar affedilmezler.'"(Yuhanna 20:19-23)

"Emmaus yolunda olan iki kişi Yeruşalim'deki onbirlerin yanına döndüler ve onlar konuşurken İsa aralarında durdu. ... "Onlara şöyle dedi: 'Daha yanınızdayken size şunu söyledim: Musa'nın Yasasında, peygamberlerde ve Mezmurlarda benim hakkımda yazılanların hepsi yerine gelecektir.'

Sonra Kutsal Yazıları anlayabilmeleri için zihinlerini açtı ve onlara şöyle dedi: "Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü günde ölümden dirilecek ve tövbe ve günahların bağışlanması onun adıyla duyurulacaktır. Yeruşalim'den başlayarak tüm uluslar. Sizler bu olayların tanıklarısınız. Babamın söz verdiği şeyi size göndereceğim; ama yukarıdan gelen güçle giyininceye kadar şehirde kalın."(Luka 24:38, 44-49)

"Bir hafta sonra öğrencileri tekrar evdeydi ve Thomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kilitli olmasına rağmen İsa geldi ve aralarında durdu onlara şöyle dedi: 'Barış sizinle olsun!' Sonra Thomas'a şöyle dedi: 'Parmağını buraya koy; ellerimi gör. Elini uzat ve yanıma koy. Şüphe etmeyi bırakın ve inanın.'"(Yuhanna 20:26-27)

"Yaşayan Tanrı'nın Oğlu" Mesih (Matta 16:15, 16), öğrencilerine, Tanrı'nın, sırasında güçle gelecek bir Krallığa yerleştireceği bir grup "çağrılmış insan" (kilise) yaratacağını söyledi. bazılarının ömrü.

O, Krallığının geleceği zaman hakkında daha net bir bilgi verdi: "Onlara şöyle dedi: 'Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan bazıları, Tanrı'nın Krallığının kudretle geldiğini görmeden ölümü tatmayacaklar.'" (Markos 9). :1)

Yorum:Bu nedenle, Mesih'in bazı dinleyicilerinin yaşamı boyunca kilisesini kuracağını görüyoruz.

İsa, Yahuda'ya Kendisine ihanet edeceğini söyledikten kısa bir süre sonra şöyle dedi: "Sıkıntılarında yanımda duran sizlersiniz. Babamın bana verdiği gibi, ben de size bir krallık veriyorum. 30 Öyle ki, krallığımda benim soframda yiyip içebilirsiniz ve tahtlarda oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılayabilirsiniz.'" (Luka 22:28) -30)

Yorum:Bazıları, havarilerin Mesih'in kilisesine bu dönemde, O'nun onlara Krallığını atadığı için yerleştirildiğine inanıyor.

"Başlangıçtan beri işittiğimiz, gözlerimizle gördüğümüz, baktığımız ve ellerimizle dokunduğumuz şeyleri, Yaşam Sözü ile ilgili olarak duyuruyoruz. Hayat ortaya çıktı; Biz bunu gördük ve ona tanıklık ediyoruz ve Baba ile birlikte olan ve bize görünen sonsuz yaşamı size duyuruyoruz. Sizin de bizimle paydaşlığınız olsun diye, gördüğümüzü ve işittiğimizi size duyuruyoruz. Ve paydaşlığımız Babayla ve Oğlu İsa Mesih'ledir."(1 Yuhanna 1:1-3)

Baba Tanrı'ya dönmeye hazırken, "İsa onlara geldi ve şöyle dedi: 'Gökte ve yeryüzünde tüm yetki bana verildi. Bu nedenle gidin ve tüm ulusları öğrencim olarak yetiştirin ve onları İsa'nın adıyla vaftiz edin. Baba'ya, Oğul'a ve Kutsal Ruh'a aitsin ve sana emrettiğim her şeye uymayı onlara öğretiyorsun. Şüphesiz ben çağın sonuna kadar her zaman sizinleyim.'"(Matta 28:18-20)

"Onlara, 'Dünyanın her yerine gidin ve müjdeyi tüm yaratılışa duyurun' dedi. İman edip vaftiz edilen kurtulacak, inanmayan ise kınanacak.'"(Markos 16:15-17)

"Eski kitabım Theophilus'ta, İsa'nın, seçtiği havarilere Kutsal Ruh aracılığıyla talimatlar verdikten sonra göğe alındığı güne kadar yapmaya ve öğretmeye başladığı her şeyi yazmışım. Çektiği acıların ardından bu adamlara kendini gösterdi ve yaşadığına dair birçok ikna edici delil verdi. Kırk gün boyunca onlara göründü ve Tanrı'nın krallığı hakkında konuştu. Bir keresinde onlarla yemek yerken onlara şu emri verdi: 'Kudüs'ten ayrılmayın, benden bahsettiğimi duyduğunuz Babamın vaat ettiği hediyeyi bekleyin. Çünkü Yahya suyla vaftiz etti; ama birkaç gün içinde sen Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksin.' Bu yüzden bir araya geldiklerinde ona şunu sordular: 'Ya Rab, krallığı İsrail'e şimdi mi geri vereceksin?'"

"Onlara şöyle dedi: 'Babanın kendi yetkisiyle belirlediği zamanları ve tarihleri bilmek sizin işiniz değil. Ama Kutsal Ruh üzerinize indiğinde güç alacaksınız; Yeruşalim'de, tüm Yahudiye'de, Samiriye'de ve dünyanın dört bir yanında tanıklarım olacaksınız.' Bunu söyledikten sonra gözlerinin önünde götürüldü ve bir bulut onu gözlerinden gizledi."

"O giderken dikkatle gökyüzüne bakıyorlardı ki aniden yanlarında beyazlar giyinmiş iki adam belirdi. 'Celileliler' dediler, 'neden burada durup gökyüzüne bakıyorsunuz? Aranızdan cennete alınan bu aynı İsa, onun cennete gittiğini gördüğünüz şekilde geri gelecektir.' Daha sonra şehirden bir Şabat günü yürüyüş mesafesindeki Zeytin Dağı denilen tepeden Yeruşalim'e döndüler. Geldiklerinde kaldıkları odaya üst kata çıktılar. Orada bulunanlar Petrus, Yuhanna, Yakup ve Andreas'tı; Philip ve Thomas, Bartholomew ve Matthew; Alfaeus'un oğlu Yakup ve Zealot Simon ve Yakup'un oğlu Yahuda. Kadınlar, İsa'nın annesi Meryem ve kardeşleriyle birlikte hep birlikte dua ediyorlardı.'"(Elçilerin İşleri 1:1-14)

Yorum: Adem ile Havva'nın günahından sonra ilk kez, insanoğlu çok geçmeden onların Tanrı'yla barışması için bir yol açacaktı.

Bazı Laik Yazarların İsa Hakkında Yazdıkları

İsa'nın İncil'de vahyedildiği söylene de, İncil'in dışında, İsa'nın, tıpkı İncil'de anlatıldığı gibi, tarihi bir kişi olduğunu doğrulayan önemli kanıtlar vardır. Eski tarihçilerin bu harici yazıları, Mukaddes Kitabın onun hakkında söylediklerini doğruluyor.

Thallus

Matta şunu belirtir: "Onu çarmıha gerdiler... ve orada oturup nöbet tuttular... altıncı saatten dokuzuncu saate kadar karanlık tüm ülkenin üzerine çöktü." (Matta 27:35-36; 45-46)

Markos bunu şu şekilde ifade etti: "Altıncı saatte dokuzuncu saate kadar tüm ülkenin üzerine karanlık çöktü." (Markos 15:33)

MS 52 civarında Roma'da yaşayan ve çalışan Samiriye doğumlu tarihçi Thallus, ikinci yüzyılın sonlarında Hıristiyan kronograf Julius Africanus tarafından alıntılanmıştır. "Thallus, tarihlerinin üçüncü kitabında bu karanlığı güneş tutulması olarak açıklıyor." Africanus, İsa'nın dolunayda olduğu gibi güneş tutulmasının dolunayda meydana gelebileceğini savunarak rapora itirazını dile getirdi. Fısıh Bayramı zamanında öldü. Thallus'a yapılan göndermenin gücü, İsa'nın ölüm koşullarının birinci yüzyılın ortalarından itibaren İmparatorluk Şehri'nde bilinmesi ve tartışılmasıdır. İsa'nın çarmıha gerildiği gerçeği o dönemde oldukça iyi biliniyordu, öyle ki Thallus gibi inanmayanlar karanlık meselesini doğal bir olay olarak açıklamanın gerekli olduğunu düşünüyorlardı. ... İronik bir şekilde Thallus'un çabaları, İsa'ya ve Markos'un ölümündeki karanlıkla ilgili anlatımının güvenilirliğine ilişkin tarihsel kanıtların ana akımına dönüştürüldü." [FF Bruce, "Yeni Ahit Belgeleri," Eerdmens, s. 113 Alıntı: Edward C. Wharton, "Hıristiyanlık: Açık Bir Tarih Örneği" Howard s.7]

Mara bar-Serapion

British Museum'daki bir el yazması, Mara Bar-Serapion adlı bir Suriyelinin oğluna gönderdiği mektubun metnini saklıyor. Çoğu bilim adamı bunu MS 73. yüzyıldan kısa bir süre sonra, birinci yüzyılda tarihlendiriyor. Baba, Sokrates, Pisagor gibi bilge adamlara ve bağlamın açıkça İsa olduğunu gösteren Yahudilerin bilge kralına zulmetmenin çılgınlığını örnekledi. "Atinalılar, Sokrates'i öldürmekle ne gibi bir avantaj elde ettiler? Kıtık ve veba, suçlarının cezası olarak başlarına geldi. Samoslular Pisagor'u yakarak ne gibi bir avantaj elde ettiler? Bir anda toprakları kumla kaplandı. Ne gibi bir avantaj sağladılar? Yahudiler krallarını idam etmekten kazançlı çıktılar mı? Bundan hemen sonra Tanrı bu üç bilgenin intikamını aldı: Atinalılar denizlerde ezilip mahvoldular ve sürgüne gönderildiler; toprakta tamamen dağılmış halde yaşayın... Bilge Kral da sonsuza kadar ölmedi; verdiği öğretiyle yaşamaya devam etti". [British Museum Süryani Bayan, FF Bruce, "Yeni Ahit Dışında İsa ve Hıristiyan Kökenleri", s. 31. Edward C. Wharton'un "Christianity: A Clear Case of History" adlı kitabından alıntı]

Cornelius Tacitus

Yaklaşık MS 50 ile MS 100 yılları arasında yaşayan Romalı bir tarihçi Nero'nun ateşi hakkında yazmıştır. "Sonuç olarak, Nero, rapordan kurtulmak için suçu artırdı ve iğrençlikleri nedeniyle nefret edilen, halk tarafından Hıristiyanlar olarak adlandırılan bir sınıfa en ağır işkenceleri uyguladı. İsmi kökeni olan Christus, savaş sırasında en ağır cezaya maruz kaldı. Tiberius'un saltanatı bizim vekillerimizden biri olan Pontius Pilatus'un elinde."

[“Yıllıklar ve Tarihler,” 15:44. Britannica Great Books'tan, Cilt. 15, s. 168. Edward C. Wharton tarafından "Christianity: A Clear Case of History" adlı kitabında alıntılanmıştır]

Plinius Secundus

MS 112'de Romalı bir vali, İmparator Trajan'a şöyle yazmıştı: "Onlar (Hıristiyanlar), gün doğmadan önce belirli bir günde buluşma alışkanlığında idiler; Tanrı olarak İsa'ya bir marş söylerler ve kendilerini herhangi bir suç işlemek üzere ciddi bir yeminle bağlarlardı. kötü bir eylem... bundan sonra ayrılmak ve sonra tekrar buluşup yemek yemek için bir araya gelmeleri adet haline geldi, ama sıradan türden bir yemek." ["Mektuplar," 10:96. Edward C. Wharton tarafından "Christianity: A Clear Case of History" adlı kitabında alıntılanmıştır]

Seutonius

Hadrianus'un hükümdarlığı sırasında İmparatorluk Evi'nin bir analisti ve mahkeme yetkilisi, Claudius'un Hayatı'nda MS 120 hakkında yazmıştı. "Yahudiler Chrestus'un kışkırtmasıyla sürekli karışıklık çıkardıkları için o (Claudius) onları Roma'dan kovdu." Edward C. Wharton şöyle diyor: "Bu alıntının şöhretinin nedeni, yaklaşık altmış yıl önce Luka'nın, elçi Pavlus'un Aquila adlı Hıristiyan Yahudi bir çiftle birlikte yola çıkmasının nedeni olarak aynı olayı kaydetmiş olmasıdır. Priskilla (Elçilerin İşleri 18:1-2). Yine İncil dışı literatürde de İsa'nın tarihsel bağlamda anıldığı görülmektedir." [Edward C. Wharton, "Hıristiyanlık: Tarihin Açık Bir Örneği," Howard s. 11]

Flavius Josephus

Josephus, MS 33'te, o zamanlar Roma Yahudiye'sinin bir parçası olan Kudüs'te doğmuş, birinci yüzyılda yaşamış bir Roman-Yahudi tarihçisiydi. Josephus'un ilginç bir gözlemi var. "Ve bu sıralarda İsa ortaya çıktı, bilge bir adam, eğer ona gerçekten insan dersek; çünkü o harika işler yapan biriydi, hakikati zevkle kabul eden insanların öğretmeni idi. Birçok Yahudi'yi ve aynı zamanda pek çok kişiyi de kazandı. Yunanlılar, bu adam Mesih'ti. Ve Pilatus, kendi liderlerimizin kışkırtmasıyla onu çarmıha mahkûm ettiğinde, onu ilk günden beri sevenler durmadı; çünkü o, üçüncü gün onlara yeniden canlı göründü. peygamberler onun hakkında daha pek çok harika şey öngörmüş ve söylemişti. Ve şimdi bile onun adını taşıyan Hıristiyanların ırkı henüz yok olmadı. "Hıristiyanlık: Açık Bir Tarih Vakası" Howard s.11]

İlk Yahudi ve Yahudi Olmayan Yazarlar

FF Bruce'un aşağıdaki alıntısı bunu çok açık bir şekilde özetlemektedir. "İlk Yahudi ve Yahudi olmayan yazarlardan gelen kanıtlar hakkında başka ne düşünülürse düşünülün... bu, en azından Hıristiyan yazılarına tanık olmayı reddedenler için İsa'nın tarihsel karakterini ortaya koyar. Bazı yazarlar, 'İsa efsanesi', ancak bunu tarihsel kanıtlara dayanarak yapmıyorlar. Tarafsız bir tarihçi için İsa'nın tarihselliği, Julius Caesar'ın tarihselliği kadar aksiyomatiktir (kendinden bellidir). İsa

efsanesi teorileri." [FF Bruce, "Yeni Ahit Belgeleri." S. 119. Edward C. Wharton tarafından "Christianity: A Clear Case of History" adlı kitabında alıntılanmıştır]

Çözüm

Nasıralı İsa Tanrı'nın Gizemiydi. İsa'nın asi melek Şeytan tarafından ayartılmasının ardından, bağışlanma ve kurtuluş mesajını duyurmaya başladı. İsa'nın kefarete niteliğindeki kurbanından (çarmıha gerilmesinden), dirilişinden ve göğe yükselişinden sonra, O'nun barışma mesajı tüm insanlara duyurulmaya ve sunulmaya başlandı. O'na imanını, güvenini ve itaatini koyan herkes Yaratıcısıyla barışır ve Mesih'in Bedeni olan O'nun kilisesine konur.

Sorular

- İsa Yahya tarafından vaftiz edildiğinde (daldırıldığında)
 - ___ Gökler açıldı.
 - ___ Tanrı'nın Ruhü O'nun üzerine indi.
 - ___ Bir ses şöyle dedi: "Bu, kendisinden çok memnun olduğum sevgili Oğlumdur."
 - ___ Yukarıdakilerin hepsi
 - ___ Hiçbir şey olmadı, sadece ıslandı
- Şeytan, İsa'yı arzusuyla ayarttı
 - ___ Yiyecek
 - ___ Güç
 - ___ Maddi şeyler
- İsa Samiriyeli kadına Mesih olduğunu söyledi
Doğru yanış ___
- İnsan, Mesih aracılığıyla Tanrı'yla barışır.
Doğru yanış ___
- İsa'nın tutuklanması ve yargılanması sırasında neler oldu?
 - ___ O'nun öğretileri hakkında sorgulandı
 - ___ yüzüne vurdu
 - ___ deneme için Pilatus'a teslim edildi
 - ___ suçsuz bulundu
 - ___ kırbaçlandı
 - ___ başına dikenli bir taç konuldu
 - ___ Pilatus tarafından "Yahudilerin Kralı" ilan edildi
 - ___ Yukarıdakilerin hepsi

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü

Randolph Dunn, Başkan - Roberto Santiago, Dekan
thebiblewayonline.com

Kurs 1 - Tanrı'nın Mesajı

Her şey buraya nasıl geldi?
Tanrı Olan Adam
Mesih - Tanrı'nın Gizemi
Tanrı Hakkında Mitler
Yaşamdan Ölüme - Ölümlü Adam
Planlanan Geri Ödeme
İncillerin Mesajları

Kurs 2 - Mesih'e İtaat

İsa'dan Önceki Zaman
Dünyadaki Zaman Mesih
İsa'dan Sonra Zaman
Dünyadaki Zamanın Sonu
Karar Verme Zamanı
Ölümden Çarmıhtan Yaşama
Bağışlamayla İlgili Mitler
Mesih'e vaftiz

Kurs 3 - Mesih'te Yeni Bir Yaşam

Ellerle Yapılmayan Bir Krallık
Krallıktaki Hizmetçiler
Mesih'in İlk İlkeleri
Dullar ve İhtiyaç Sahibi Diğerleri
Manevi Süt
Özgür Yaşamak
Sefalet Efsanesi
Mektuplardan Mesaj
Tanrı'ya Ruhta ve Gerçekte İbadet Edin

Kurs 4 - Mesih'te Büyümek

Nasıralı İsa
İsa'nın Hayatı
Mesih'te Birleşmiş
Ağrı Hakkında Mitler
Beden, Ruh, Ruh - Öldüğünüzde Nereye Gidiyorlar?
Evlilik ve Boşanma
Tanrı'nın Şabacı
Yaratılış Yaratılıştan Önce Yaratılış
İbraniler

Kurs 5 - Mesih'te Olgunlaşmak

Çarmıhtan Dersler
Tanrı'nın Yeniden İnşa Süreci
Şimdiye Kadar Sorulan En Harika Sorular
Yaşamak Mesih'te Birbirimiz İçin
Maksimum Hayatı Yaşamak
Şimdi ve Sonsuza Kadar Vaat Ediyor
Gerçek Erkekler Tanrısal Adamlardır
Hayatın Harika Sözleri

Kurs 6 - İncil Bilgini Olmak

Gölgeler, Türler ve Kehanetler
Kutsal ruh
Daniel
İsa Mesih'in Vahiy
Kutsal Yazıların Sessizliği
MS 100'den MS 1500'e Öğretiler ve Uygulamalar
Reform veya Geri Yükleme
İncil'in Derlenmesi ve Tercümesi

İncil Akademisyenleri için Çalışmalar Özetlenen İncil Özetlenmiş İncil Türler ve Metaforlar	Günümüzün Kilise Uygulamaları– Kutsal Kitap mı, Gelenek mi? İsa'nın Şecere - Bir Tablo
---	---

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü'nün thebiblewayonline.com adresinde diğer dillere bağlantıları vardır..